Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1700 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 14 octombrie 1954

Cartea sovietică — prieten și sfătuitor înțelept

IMAGINEA A ZECI de mii de tineri aplecați deasupra filelor de cărți, sorbind cu pasiune mereu noi cunoștințe, a devenit simbolică în anii puterii populare. In concentrarea chipurilor, în încordarea atentă a privirilor, în grija cu care unul sau altul își notează cîte o idee de preț, cîte o observație interesantă, se întruchipează parcă marșul revoluționar al tineretului, al oamenilor muncii spre cultură, spre știință.

Descătușind forțele creatoare ale tuturor celor ce muncesc, partidul clasei muncitoare și regimul democrat-popular au deschis tinerei generații ca și tuturor oamenilor muncii porțile către cetatea culturii, punîndu-le în față în primul rînd cuceririle culturii socialiste sovietice, cea mai înaintată din lume. Și este firesc ca în imaginea prietenilor cărții aplecați peste slovele purtînd lumină și adevăr, să se includă organic ca un element esențial milioanele de volume din literatura, știința, tehnica și arta sovietică traduse și tipărite la noi, sau sosite în limba rusă din marea Uniune Sovietică. Ele se găsesc la loc de cinste în impunătoarele biblioteci publice din Capitală ca și în micile secții de librărie ale cooperativelor sătești, pe masa de lucru de acasă, unde inovatorul elaborează o nouă realizare în scopul creșterii producției și productivității muncii, ca și printre lucrările cuprinse în bibliografia indispensabilă studentului pentru examen. Iar azi, cînd începe să se desfășoare, ca în fiecare an, tradiționala Săptămînă a cărții sovietice, bibliotecarii și librarii împodobesc sărbătorește rafturile cu volume, aranjează vitrine și standuri festive și pregătesc locul cuvenit noilor cărți care apar. Totul are aerul firesc și cald al sărbătorilor apropiate și dragi.

Posibilitatea de a lua contact direct cu cartea sovietică, de a citi în original sau în traducere, mai fiecare volum nou tipărit în U.R.S.S., constituie azi ceva obișnuit, normal în viața noastră. S-au dus și nu se vor mai întoarce niciodată vremurile cînd stăpînirea burghezo-moșierească din Romînia încuraja arderea operelor „suspecte" ale lui Gorki și-i prigonea pe cei care sorbeau învățătură și nădejde în luptă din Cursul scurt de istorie a P.C.U.S., copiat pe foiță de țigară. Astăzi nenumărați cursanți pe întreg cuprinsul țării studiază în cercuri experiența gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice. Iar operele lui Gorki, ca și ale lui Maiakovski, Șolohov, Fadeev, Alexei Tolstoi și ale altor scriitori sovietici de frunte, apar în tiraje de masă.

Asemenea celui care — învățînd slovele, după ce a fost silit să trăiască ani de zile în bezna analfabetismului — deschide larg ochii spre luminile cuvîntului scris, poporul nostru — ținut atîta amar de vreme departe de cultura primului stat socialist — a deschis în acești ani ochii spre lumina cărții sovietice și s-a avîntat să-i pătrundă bogatele înțelesuri.

Pe toate tărîmurile, cartea sovietică este un prieten scump și un sfătuitor înțelept al constructorilor socialismului din patria noastră. Chipurile de neuitat ale eroilor romanelor sovietice însuflețesc prin minunatul lor exemplu pe nenumărați dintre cititorii noștri. Umanismul socialist, slăvirea omului liber și a forțelor sale creatoare — iată o caracteristică esențială a literaturii sovietice, explicația marii ei influențe transformatoare. Recenta aniversare a 50 de ani de la nașterea lui Nicolai Ostrovski a vădit odată mai mult cît de aproape de inima și năzuințele tinerilor de la noi este Pavel Korceaghin, eroul romanului „Așa s-a călit oțelul" — fiul revoluției socialiste, neînfricatul luptător comunist care pînă în ultima clipă a vieții sale a dat tot ce a avut mai bun cauzei partidului, cauzei eliberării omenirii.

Alături de Pavka au devenit prieteni buni ai tineretului nostru muncitor personajele principale din multe alte opere ale literaturii sovietice: Davîdov, din „Pămînt desțelenit" de Mihail Șolohov, Voropaev din „Fericirea" de Piotr Pavlenko, Oleg Coșevoi și tovarășii săi de luptă din „Tînăra Gardă" de Alexandr Fadeev, Vasili Tiorkin din poemul lui Alexandr Tvardovski, Alexei Meresiev din „Povestea unui om adevărat" de Boris Polevoi și atîția alții. Tinerii noștri muncitori, elevii și studenții, țăranii muncitori tineri se strîng adesea pentru a asculta recenzia unui nou roman sovietic, pentru a discuta despre eroul lor preferat din literatura sovietică. Organizațiile U.T.M. consideră pe drept cuvînt ca o datorie de seamă organizarea regulată a serilor literare, a consfătuirilor și recenziilor despre diferite cărți sovietice. Actuala Săptămînă a cărții sovietice le oferă ocazia de a-și îmbunătăți munca în această direcție, de a face să se răspîndească și mai adînc în rîndurile tinerilor dragostea și prețuirea pentru marea literatură sovietică, literatura realismului socialist.

Odată cu literatura făurită în anii de după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, în țara noastră cunoaște o largă popularitate și măreața literatură clasică realistă rusă — fundament solid pe care s-a înălțat realismul socialist sovietic. Operele nemuritoare ale lui Pușkin și Gogol, Lermontov și Nekrasov, Saltîcov-Șcedrin și Belinski, Cernîșevski și Turgheniev, Cehov și Lev Tolstoi se bucură azi în R.P.R. de numeroase ediții în traducerea aleasă a unor fruntași ai scrisului nostru ca Mihail Sadoveanu, Cezar Petrescu, Mihail Beniuc, Miron Radu Paraschivescu sau Alexandru Philippide. In ultimul an a început publicarea la un înalt nivel grafic a unor ediții de Opere ale clasicilor literaturii ruse.

Pretutindeni pe unde vei umbla pe meleagurile patriei noastre vei găsi mărturiile ajutorului pe care cartea sovietică îl dă oamenilor muncii în înfăptuirea construcției noastre socialiste. Activistul de partid sau de U.T.M., toți cei care desfășoară o intensă muncă politică și obștească contribuind la mersul înainte al operei de construire a socialismului au drept călăuză în acțiune operele lui Lenin și Stalin, învață din lucrările politice sovietice care sintetizează vasta experiență de muncă și luptă a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a Comsomolului, ajutor și rezervă de cadre a partidului, a organelor de stat și organizațiilor de masă sovietice. Savantul nostru, deschizător de drumuri noi în știință, își întemeiază cercetările sale pe studiile competente și pe descoperirile oamenilor de știință sovietici, desprinzînd indicații sigure, și căutînd confirmări ale propriilor concluzii în paginile tratatelor și cărților sovietice de specialitate. Muncitorii noștri înaintați care dau impuls întrecerii socialiste, mișcării inovatorilor și raționalizatorilor în producție, află în cărțile scrise de fruntașii întrecerii socialiste din Uniunea Sovietică căile ridicării neconteniite a productivității muncii în vederea sporirii bunurilor necesare celor mulți. Colectiviștii și țăranii muncitori, luptînd să smulgă pămîntului roade tot mai bogate, găsesc în paginile cărților agrotehnice sovietice lămuriri de mare preț, iar în lucrările maeștrilor recoltelor bogate din Țara Socialismului — experiențe și îndemnuri care le dau cheia creșterii producției agricole vegetale și animale.

In fața imensului interes pe care masele celor ce muncesc îl manifestă pentru cartea sovietică, era firesc ca publicarea volumelor din literatura beletristică, politică, științifică și tehnică sovietică să atingă tiraje uriașe. In cei zece ani de la eliberare, în țara noastră s-au tipărit în limbile romînă și ale minorităților naționale nu mai puțin de 7.000 volume sovietice, într-un tiraj total de 75 milioane exemplare. Aceste cifre vorbesc de la sine despre popularitatea și răspîndirea nemaiintîlnită vreodată pe care o cunoaște cartea sovietică în anii puterii populare. Și fără îndoială că în anii următori aceste cifre vor crește mereu.

Prieten de nădejde al fiecărui tînăr, al fiecărui om al muncii din țara noastră, izvor de învățătură și încredere în cauza biruitoare a construirii socialismului, cartea sovietică luminează viu și puternic viața și munca poporului nostru care-și făurește, sub conducerea partidului, o viață fericită și îmbelșugată.

„Săptămîna cărții și presei sovietice"

In cadrul manifestărilor Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, între 14-21 octombrie va fi organizată în întreaga țară „Săptămîna cărții și presei sovietice".

Astăzi, la librăria „Cartea Rusă" din Capitală, va avea loc deschiderea festivă a bazarului cărții sovietice, iar la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice, se va organiza un jurnal vorbit cu care prilej se va face prezentarea volumelor I și II din „Opere alese" de Pușkin și a cărților „Stepan Razin" de St. Zlobin și „Aerul tare al înălțimilor" de V. Bîrlădeanu. Iși vor da concursul scriitorii Victor Tulbure, V. Bîrlădeanu și Al. Kirițescu și tînăra artistă Elena Sereda. Va rula apoi filmul sovietic „Stepan Razin".

Cu prilejul împlinirii a 10 ani de la înființarea Editurii „Cartea Rusă", în ziua de 21 octombrie, la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice, va avea loc festivitatea în cadrul căreia vor vorbi reprezentanți de frunte ai literaturii noastre. Tot în cadrul „Săptămînii cărții și presei sovietice" va mai avea loc o seară literară închinată marelui poet rus Lermontov, o seară de literatură și muzică cu tema „Patriotismul oamenilor sovietici" precum și consfătuiri asupra unor cărți sovietice, întîlniri între redactori ai editurilor și cititori etc.

In provincie, în afară de deschiderea festivă a bazarelor cărții sovietice, se vor desfășura și numeroase alte manifestări. In această săptămînă, în întreprinderile și instituțiile din țară, vor fi organizate prezentări de cărți, consfătuiri axate pe diferite teme, inspirate din literatura sovietică, lucrări tehnice etc.

De asemenea în această perioadă, atît în Capitală cît și în provincie vor avea loc numeroase manifestări consacrate presei sovietice.

(Agerpres)

In frunte la însămînțări

SIBIU (De la corespondentul nostru). — Țăranii muncitori din raionul Sighișoara desfășoară larg întrecerea patriotică pe ogoare, pentru a termina la vreme recoltatul și însămînțările de toamnă, întîmpinînd astfel cu cinste cel de al II-lea Congres al Partidului și ziua de 7 Noiembrie. Pînă la 9 octombrie, în întregul raion s-au recoltat peste 50 la sută din culturile de toamnă. De asemenea au fost însămînțate 1400 hectare cu grîu, orz și alte culturi. Tot odată s-au efectuat arături de toamnă pe o suprafață de aproape 4000 hectare.

Fruntași pe raion la însămînțări sînt membrii gospodăriei colective din comuna Arcnița. Ei au însămînțat 105 hectare, dintre care 55 hectare în cruce. Indrumați de comitetul organizației U.T.M., tinerii din această gospodărie contribuie din plin la îndeplinirea angajamentelor luate în cinstea Congresului și a zilei de 7 Noiembrie. Utemiștii Dîrjan Ion, secretarul organizației de bază U.T.M., Rott Gheorghe, Purda Ion, Pulcă Romulus și alții sînt exemple de urmat în muncă.

Iși îndeplinesc obligațiile către stat

PLOEȘTI (De la corespondentul nostru). O contribuție de seamă în asigurarea îmbunătățirii continue a nivelului de trai al oamenilor muncii o dau și țăranii muncitori din comunele și satele raionului Ploești prin îndeplinirea la timp a obligațiilor către stat.

Sînt numeroase comune în acest raion, unde țăranii muncitori și-au predat în mare parte cotele. Ca exemplu poate fi dată comuna Puchenii Mari care pînă la data de 6 octombrie a realizat 80 la sută la colectarea porumbului, 100 la sută la fasole, 80 la sută la floarea soarelui și 90 la sută la carne, ajungînd fruntașă pe raion.

Fruntași în îndeplinirea îndatoririlor patriotice sînt și țăranii muncitori din comunele Tătărani, Ripov, Brazi, Bucov și altele, unde au depus o activitate rodnică delegații Mihai Petre, Hornea Nicolae și alții. Demnă de remarcat este și munca utemistului Mirică Marin, delegat al C.S.C.-ului, care a muncit cu entuziasm, reușind ca în sectorul Negoiești planul de colectare să fie realizat pînă în prezent în proporție de 80 la sută. El s-a folosit din plin de ajutorul organizațiilor U.T.M. din acest sector, a ținut conferințe în fața tinerilor vorbindu-le despre importanța predării cotelor.

In multe alte comune organizațiile U.T.M. au sprijinit sfaturile populare în îndeplinirea planului de colectare la carne lapte și lînă pe acest an. Iată de pildă comunele Brătășanca, Pietrolani, Tătărani, Romînești, Tîrgșorul Vechi, Bărcănești, Corlătești și altele care au îndeplinit cu 100 la sută planul de colectare la carne, lapte și lînă. In aceste comune președinții sfaturilor populare, împreună cu colectorii au dus o activitate avîntată și rodnică pentru îndeplinirea planului de colectări și achiziții. Munca lor și a multora ca ei a contribuit ca raionul Ploești să realizeze pînă la data de 6 octombrie planul de colectări la produse agricole în proporție de 94 la sută, la carne cu 100 la sută și la lînă cu 84 la sută.

In cinstea Congresului Partidului și a zilei de 7 Noiembrie

UN ANGAJAMENT ÎNDEPLINIT

Reporterul ziarului nostru s-a oprit ieri la uzina „Tudor Vladimirescu" din Capitală, peste grilajul căreia se vedeau în curtea-i largă zeci și zeci de batoze noi nouțe, ce așteptau la rampă vagoanele care le vor duce departe spre S.M.T.-uri și G.A.S.-uri. In dorința de a cunoaște din munca tinerilor de la această uzină a intrat pe poartă și a văzut tot ceea ce a descris mai jos.

„Iată, angajamentul nostru este un fapt îndeplinit" vorbește inginerul Ungureanu Nicolae, șeful secției batoze.

Alături de el, utemiștii Popa Teofil și Roșculescu Constantin, fruntași în producție, privesc cu mîndrie darul tinerilor din uzină către frații lor de la sate.

Foto: EUG. CSIKOS

TINERI ENTUZIAȘTI

— În uzina noastră, peste 80 la sută din muncitori sînt tineri, răspunse la întrebarea reporterului, tovarășul Grigorovici Daniel, secretarul comitetului de partid. O uzină a tineretului.

Privi spre vizitator, scoase din birou cîteva însemnări și continuă:

— Cu angajamentul lor a fost cam așa: Intregul colectiv al fabricii s-a angajat ca în cinstea Congresului al II-lea al Partidului și a zilei de 7 Noiembrie să dea peste plan un număr de 5 batoze. S-au ridicat și utemiștii și s-au legat ca din aceste 5 batoze, două să le lucreze ei, pînă la ultimul șurub. Și au pornit la treabă. Au muncit cu adevărat tinerește: entuziaști. Lucrau și înainte bine, dar acum, în zilele acestea, parcă au căpătat aripi. Multe lucruri s-au schimbat. Controlorii de calitate nu mai înapoiau brigăzilor piesele, întîrzierile de la lucru s-au redus mult, productivitatea muncii a crescut. În lupta aceasta pentru îndeplinirea angajamentului s-au evidențiat în mod deosebit mulți utemiști și tineri. Așa, de pildă, brigada de tineri a lui Ciocsan Constantin, Ceoceanu Alexandru, Stoica Gheorghe, lăcătușii Moise Grigore, Călărașu Marin și alții. Toți băieți unul și unul... Angajamentul a fost îndeplinit. Și iată cum: în loc de 5 batoze colectivul fabricii a dus la rampa de încărcare 8 batoze peste planul inițial. Din acestea, trei batoze au fost construite numai de utemiști și tineri. Dar propriu zis, și la celelalte batoze au contribuit în mare măsură tot ei. Așa că...

Brigada raid în acțiune

Deabea s-a înființat. Formată în majoritate din utemiști, brigada-raid își propune să treacă prin secții pentru a constata felul în care este folosită capacitatea de producție a mașinilor.

Responsabilul brigăzii, inginerul utemist Katz U. împreună cu secretarul comitetului organizației de bază U.T.M., din inițiativa căruia a luat ființă brigada, au întocmit un plan de muncă și au pornit pe teren.

Noul angajament

Noi, utemiștii din organizația de bază U.T.M. a uzinelor „Tudor Vladimirescu" în cadrul mitingului organizat în cursul zilei de ieri am hotărît următoarele:

— Să sporim angajamentele luate în cinstea Congresului Partidului și a zilei de 7 Noiembrie. Astfel vom realiza peste plan încă patru batoze.

Aceste batoze vor fi construite și montate de către utemiștii și tinerii din uzină, pînă la 30 octombrie 1954.

Comitetul organizației de bază U.T.M.

Vom sprijini mai mult tineretul

Reporterul ziarului nostru a avut o convorbire cu tovarășul Trandafirescu Ilie, directorul uzinelor „Tudor Vladimirescu" din Capitală, care ne-a declarat:

În cinstea Congresului al II-lea al Partidului și a zilei de 7 Noiembrie, colectivul uzinei noastre a dobîndit succese importante.

Productivitatea muncii a fost sporită cu 2,7 la sută, adică mai mult cu 1,7 la sută pe cap de muncitor, decît angajamentul.

Direcțiunea a urmărit planul și a ținut o permanentă legătură cu atelierele de fabricație, rezolvînd la timp și operativ problemele legate de îndeplinirea angajamentelor. Au fost cazuri cînd au fost trimiși muncitori în alte uzine pentru a grăbi fabricarea unor piese de care aveam nevoie. Astfel a fost asigurată aprovizionarea uzinei cu cercei pentru remorci-auto de către uzinele „Mao Țze-dun". Un sprijin tovărășesc l-am primit din partea uzinelor „Matyas Rakosi" care ne-au livrat 75 garnituri de arcuri, deși inițial nu ne găseam în plan de colaborare cu această uzină.

Dar dacă planul la batoze a fost îndeplinit și depășit prin realizarea angajamentului luat, nu tot așa stăm cu planul la remorci-auto. Astăzi sîntem în urmă cu 50 bucăți și aceasta din cauză că nu am urmărit îndeaproape, din vreme și cu insistență planul de colaborare ce-l avem cu uzinele „23 August" care nu ne-au livrat pînă în prezent arcurile necesare.

Trebuie spus că o contribuție de seamă în îndeplinirea angajamentelor luate o aduce tineretul. Din cele 8 batoze realizate peste plan de colectivul uzinei noastre, 3 sînt realizate prin munca efectivă depusă de tineri în frunte cu utemiștii.

Ei și-au depășit în felul acesta angajamentul de a realiza 2 batoze peste plan. Multă străduință a depus brigada utemistă condusă de tînărul Avasiloaie Ilie din secția strungărie, la strunjirea lagărelor pentru batoze și alți tineri.

Pentru a da viață noului angajament luat, sub conducerea organizației de partid noi am și luat o serie de măsuri.

De această dată tinerii vor fi și mai mult sprijiniți. Angajamentul lor este și mai mare și necesită acest lucru.

La ora 12

...a luat ființă postul utemist de control pe uzină. El este format din Ambrozie Martin, matrițer, Zaharescu Marin și Dobre Constantin. Sarcina lui principală va fi în deosebi creșterea calității produselor.

Un băiat harnic

Cine nu-l cunoaște în uzină pe Negrea Victor, strungarul de la secția mecanică ușoară? Nu este el vestit prin cine știe ce succese răsunătoare, ci mai mult prin felul lui de a fi. Este un băiat bălai, cu ochi prietenoși, vesel și inimos. Că este un strungar bun, priceput în meserie și plin de avînt, aceasta nu trebuie să o mai spunem. O dovedesc lucrurile ce s-au petrecut în ultimul timp.

Intr-o zi, din săptămîna trecută, Negrea Victor și Mircea Constantin, un alt strungar, au fost aleși să participe la demonstrația de la uzinele „Matyas Rakosi" a strungarului Bărbat Marin de la I.M.U.-Medgidia cu dispozitivul său de prindere a pieselor în plin mers al strungului. Au asistat la demonstrație și dintr-un început, Negrea și-a dat seama de avantajele acestui dispozitiv.

— Cîștigi cu el cel puțin trei minute la fiecare schimbare de piesă — i-a șoptit el prietenului său.

La plecare, tovarășii de acolo i-au dat și un dispozitiv să-l aibă ca model pentru tipizare. În ziua următoare, dădu piesa la serviciul de proiectări pentru a face schița și calculele. De cîte ori oprea motorul pentru a schimba o piesă, calcula cu amărăciune timpul pierdut, gîndindu-se cîte minute prețioase vor cîștiga el și tovarășii săi în ziua cînd dispozitivul va fi gata. A trecut de cîteva ori pe la proiectări. Lucrul mergea, dar erau atîtea repere de calculat, de măsurat și... dispozitivul întîrzia. S-a gîndit puțin, apoi s-a hotărît. A stat cîteva ore în după amiaza aceea și în ziua următoare. Lucra tăcut la strung. Avea în față schița din ziar și pe margini cîteva însemnări. În două zile dispozitivul a fost gata. A invitat pe secretarul comitetului organizației de bază U. T. M., cîțiva tineri strungari și a început proba. Rezultatul i-a umplut de bucurie pe toți cei de față. De la început, Negrea cîștigă 3-4 minute la schimbarea piesei.

— La producția în serie și mai ales la piesele cu un mic volum de lucrări se economisește un timp aproape egal cu timpul lor de execuție — constată inginerul Katz, care l-a ajutat pe tînăr la executarea dispozitivului. Vom extinde în toată uzina această inovație. Mîine sînt gata planurile și vom lucra un prim lot de 10 dispozitive cu mai multe dimensiuni de prindere. Ei, ești mulțumit, Negrea?

Mai sînt și dintre aceștia

Cîțiva, bine înțeles, dar sînt și — drept să vă spun — n-aș dori nimănui o asemenea popularitate. Ascultați: Mitrana Ion și Ionescu Mihai, strungari, sînt indisciplinați, pierd timpul fără rost, întîrzie de la lucru, Stăniloiu Dumitru, controlor de calitate, lipsește nemotivat. Pe scurt, sînt tineri care rămîn în urmă și aceasta nu le face cinste.

Să plantăm cît mai mulți pomi fructiferi

Angajamentele utemiștilor din comuna Ștefănești raionul Pitești

Dezbătînd în adunările noastre generale Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului, am văzut că în comună la noi, există mari posibilități pentru îndeplinirea indicațiilor Proiectului în privința dezvoltării pomiculturii.

Potrivit acestor posibilități, pentru a întîmpina cu cinste cel de al II-lea Congres al Partidului și ziua de 7 Noiembrie, noi ne luăm următoarele angajamente:

1. — Să plantăm în gospodăria de stat o suprafață de 5 hectare cu pomi, în gospodăria agricolă colectivă un hectar, pe lotul sfatului popular 25 ari cu piersici și 25 ari cu meri și peri pitici, iar pe marginea șoselei un număr de 200 pomi.

2. — In acest scop vom săpa un număr de 200 gropi pe lotul sfatului popular, 200 gropi pe marginea șoselei, 785 la gospodăria agricolă de stat și 160 la gospodăria agricolă colectivă.

3. — Gropile vor fi săpate prin munca voluntară a utemiștilor, pionierilor și tinerilor țărani muncitori, munca voluntară fiind repartizată astfel: 2000 ore de către organizația de bază U.T.M. din gospodăria de stat Ștefănești, 400 ore de către organizația de bază U.T.M. din gospodăria agricolă colectivă Ștefănești, 1000 ore de către organizația de bază U.T.M. Ștefănești-Centru, satul Ștefănești-Vale și organizația de pionieri din Școala de 7 ani-Ștefănești.

4. — Vom mobiliza în această acțiune pe tinerii țărani muncitori, precum și pe pionieri, asigurînd îndeplinirea angajamentelor de mai sus pînă în ziua de 29 octombrie 1954.

Chemăm toate organizațiile de bază U.T.M. din țară, pe toți utemiștii de la sate, să se alăture acestei acțiuni, să contribuie la plantarea unui număr cît mai mare de pomi contribuind astfel la îndeplinirea indicațiilor Proiectului de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului, la ridicarea nivelului de trai al poporului muncitor.

In numele utemiștilor din comuna Ștefănești:

Secretarul organizației de bază U.T.M. din G.A.S. Ștefănești, **RIPEANU ION**; secretarul organizației de bază U.T.M. din gospodăria agricolă colectivă Ștefănești, **MATEI MARIA**; secretarul organizației de bază U.T.M. Ștefănești-Centru, **CHERU MARIN**; secretarul organizației de bază U.T.M. Ștefănești-Vale, **GUBANU CONSTANTIN**; conducătoarea unității de pionieri nr. 1, **PUTNEANU LIDIA**.

De cîteva zile plouă într-una cu stropi mărunți și deși. Satul întreg pare învăluit în ceață, iar norii atîrnă greoi peste case, peste vîrfurile pomilor, de parcă ar vrea să se aștearnă pe pămînt, să-i dăruiască toată apa strînsă în ei. Pe marginea drumului, ferindu-se atît cît se poate de noroi, pășește sprinten un tînăr. Și-a înfundat adînc pumnii vînjoși în buzunarele scurteicii, iar gulerul ridicat îi apără spatele de picurii reci ce se preling pe borurile pălăriei vechi.

Constantin Gubanu, secretarul organizației de bază U.T.M. din satul Ștefănești-Vale — căci el este tînărul care înfruntă în această dimineață ploaia și noroiul — știe că președintele sfatului popular al comunei Ștefănești nu l-a chemat degeaba la el, pentru vreo problemă măruntă. „O fi vorba tot despre căminul cultural pe care-l construim prin muncă voluntară — se gîndea el — sau despre altceva? În tot cazul, dacă m-a chemat, înseamnă că este nevoie de ajutorul nostru, al utemiștilor". Grăbi pasul, simțind cum îl cuprinde un sentiment plăcut de mulțumire, de mîndrie față de utemiștii din organizația de bază al cărei secretar este; ei n-au pregetat niciodată să pună umărul acolo unde s-a simțit nevoia. „E drept că și cei din colectivă, și cei de la Ștefănești-Centru sînt vrednici, se gîndea el, dar nici noi nu ne-am lăsat".

...Intr-o cameră mică a sfatului popular s-au strîns cîțiva oameni. Cei mai mulți sînt tineri, membri din comitetele organizațiilor de bază U.T.M. din Ștefănești-Centru, din gospodăria colectivă și din gospodăria de stat din comună.

— De fapt nu te-am chemat eu, îl întîmpină pe Gubanu președintele sfatului popular. Tovarășul secretar de U.T.M. de la gospodăria de stat m-a rugat să trimit pe cineva, căci vrea să vă facă o propunere.

Propunerea aceasta era deja discutată cu însuflețire de cei veniți mai înainte. În cîteva cuvinte îl lămuriră și pe Gubanu: Ripeanu, secretarul organizației de bază U.T.M. din gospodăria de stat s-a gîndit să aducă în discuția tuturor utemiștilor din comună, din gospodăria de stat și din gospodăria colectivă problema plantării pomilor. „Ați văzut ce scrie în proiectul de Directive — spunea el — și vă dați seama că este un lucru foarte potrivit pentru comuna noastră. Aici fiecare țăran muncitor are, dacă nu un petec de livadă, cel puțin cîțiva pomi pe lîngă casă. Pomii merg bine, dau roade bogate. Ideea mi-a venit de la faptul că gospodăria noastră de stat trebuie să planteze în toamna aceasta cinci hectare cu pomi. Vroiam să vă cer ajutorul pentru acest lucru — să muncim împreună la plantat. Am aflat însă că și gospodăria colectivă plantează un hectar și pe alte trei hectare și-a pus în plan să înlocuiască pomii îmbătrîniți. De asemenea pe lotul sfatului popular, comitetul executiv vrea să înființeze o plantație demonstrativă, iar pe marginea șoselei se pot planta iarăși mulți pomi fructiferi. Vedeți deci că este destulă treabă de făcut. Ce părere aveți?".

— Trebuie ca toate aceste lucrări să le discutăm cu utemiștii, spuse unul dintre cei prezenți.

— Și cît mai curînd, chiar astăzi, răspunse entuziasmat Gubanu.

★

„Cer și eu cuvîntul". De undeva dintre cei prezenți în sală, s-a ridicat utemistul D. Buciu. „Mă angajez să plantez eu singur 20 de pomi și să atrag și pe alți tineri țărani muncitori la acțiunea noastră".

Pe rînd, utemiștii se ridică și-și spun cuvîntul.

Eu voi planta 5 pomi! Eu 10! Eu 20! Din fiecare colț al sălii se ridică noi și noi angajamente, noi și noi propuneri. Este emoționantă participarea pionierilor la discuțiile aprinse care se poartă. Țirlea Elena, Dinulescu Florentina, Butneanu Lidia, conducătoare de unitate, au promis tot ajutorul pionierilor. În numele detașamentului 2 din unitatea 1 de pionieri, pioniera Aurora Bădină se angajează să planteze și să îngrijească un număr de 25 puieți.

Cei din gospodăria de stat sînt oameni practici, care iubesc exactitatea: „Am făcut socoteala, spune secretarul organizației de bază U.T.M., tovarășul Ripeanu. Fiecărui utemist de la noi îi revin patru puieți. Acesta este deci angajamentul nostru în cinstea Congresului al II-lea al Partidului și a zilei de 7 Noiembrie".

Preocupați de crearea unor condiții cît mai bune pentru îndeplinirea angajamentelor, utemiștii au făcut propuneri prețioase: Să se ceară ajutorul organizației de partid din comună, sprijinul secției agricole a sfatului popular raional, al comitetului raional U.T.M. Iar cînd utemista Ecaterina Ungureanu a propus să se cheme toate organizațiile U.T.M. din țară pentru a porni la asemenea acțiuni, un ropot puternic de aplauze a făcut să se cutremure sala. Utemiștii au arătat că sînt de acord cu această propunere, că vor munci neobosiți pentru succese cît mai mari în acțiunea pe care au început-o.

★

Inițiativa utemiștilor din Ștefănești va găsi fără îndoială un larg răsunet pe tot cuprinsul patriei. Fiecare organizație de bază U.T.M., fiecare utemist va înțelege chemarea frățească ce i se adresează. Vor fi multe răspunsuri dar, mai ales, va fi multă muncă entuziastă, pentru că fiecare dorește ca în ziua deschiderii Congresului al II-lea al Partidului să poată raporta cu mîndrie succesele realizate în cinstea măreţului eveniment.

B. CLATICI

Sărbătoarea recoltei

Agronom fără diplomă

Vesa Vasile e un ţăran atins de cărunteţe, puţin săltat, iscodindu-te parcă tot timpul cu ochii-i căprui.

— Eu îs prieten cu toţi din sat, spune el, dar cu cei care şi-au ridicat mori pe pîrîul Zeldişului n-am întins în sare. Inainte, chiar de-aş fi vrut nu mă primeau ei la ospăţul lor, iar astăzi am blidul meu şi nu sufăr să bage vreun cîine botul în el să-l spurce.

Averea lui baci Vesa nu e multă. Noaptea să-l scoli din somn şi-ţi poate înşirui dintr-o răsuflare, îndoindu-şi cîte un deget, tot ce are: 3 hectare şi jumătate, răspîndite-n fîşii prin nu ştiu cîte părţi, doi boi porumbi, o vacă, un plug, o babă şi-o sumedenie de nepoţi. Asta-i tot, dar îi deajuns. Cu candidatul de partid Costea Constantin, nepot de-al lui, pe care-l ţine-n casă, bătrînul se înţelege de minune. Dar n-a fost dintotdeauna aşa. Tovarăşul Costea a lucrat pe la secţia agricolă raională — acum e elev al Şcolii medii de gospodării agricole colective din Sibiu — şi cînd se-ntîmpla să dea pe-acasă musai se ciondăneau amîndoi.

— Va să zică tot n-ai citit cartea? începea tînărul uitîndu-se cînd la unchi, cînd la broşura pe care i-o adusese cu cîteva zile înainte şi pe care-o găsea neatinsă, ori pe brîul sobei, ori prin vreun dulăpaş.

— Mă feciorule, eu îmi rup oasele cu pămîntul, n-am timp să mă omor şi cu cărţile.

— Ia şi citeşte şi-nvaţă de-acolo cum se munceşte pămîntul.

— Am îmbătrînit în plugărie, n-am ce să mai învăţ de la alţii".

Feciorul însă nu se lăsa. Atît i-a bătut capul lui baci Vesa că pînă la urmă l-a convins să semene prin rotaţie. La recoltat, bătrînul a făcut ochii mari, s-a bucurat şi-a zis: „Se vede treaba că n-am chiar aşa o căpăţînă deşteaptă". Şi s-a apucat să înveţe.

Cînd termina, rămînea şi chibzuia asupra celor citite. A desprins învăţătură că pămîntul trebuie să fie straşnic gunoit, nu aşa să presari pe el numai un pospai de gunoi. Asta le-a spus-o şi prietenilor. Unii oameni l-au ascultat şi-au cîştigat aproape cîte două măji şi jumătate la hectar. Cu timpul a-nceput s-aplice practic toate cîte le găsea prin cărţi. De cinci şase ani dezmiriştește imediat după seceriş. Pentru porumb face arătură adîncă din toamnă şi fărîmă bolovanii cu grapa de fier.

— La grîu — spune el — pe lîngă toate celelalte, sămînţa este aceea care în bună măsură hotărăşte roada.

Baci Vasile se îngrijeşte de sămînţă încă din vremea cînd lanul dă-n spic. Se întîmplă că una din fîşiile de grîu e mai frumoasă decît toate. Pe aceea o treieră separat şi opreşte boabele să le îngroape toamna în ogorul nou.

A avut bătrînul mai de mult o ceartă cu unul de aci, din neamul alde Faur. Zicea ăla:

— La mine, grîul iese mereu cu tăciune.

— Tăciunele din tăciune se face. Alege şi tratează sămînţa şi-ai să vezi că se schimbă.

Anul acesta baci Vasile Vesa a scos de pe 0.80 ha. 17 măji de grîu (1700 kg.). Organizaţia de partid din sat l-a lăudat şi l-a trecut în rîndul ţăranilor muncitori fruntaşi. Dumnealui a găsit de cuviinţă să spună doar atît:

— E bine, dar putea să fie şi mai bine.

Cu toate acestea omul are şi acum necazuri. Astea-i vin din două părţi: odată de la tehnicienii secţiei agricole raionale care, nu se ştie de ce nu mai organizează consfătuiri pentru popularizarea metodelor aplicate de ţăranii fruntaşi pe raion şi apoi de la unii oameni din sat care nu înţeleg să facă praşilă bună porumbului şi lasă cîte două fire la un cuib. Fiindcă zise baci Vesa: laşi doi, amîndoi rămîn goi.

In întîmpinarea celui de al II-lea Congres al Partidului pentru cinstirea ţăranilor muncitori care au cules roade bogate, s-a organizat în luna septembrie şi în prima jumătate a lui octombrie „Sărbătoarea recoltei".

In bătălia pentru înfăptuirea hotărîrilor plenarei C.C. al P.M.R. din august 1953, colectiviştii, întovărăşiţii şi ţăranii muncitori cu gospodării individuale, în ciuda condiţiilor de climă uneori nefavorabile, au silit pămîntul să rodească din plin, datorită aplicării întocmai a regulilor agrotehnice, lucrarea pămîntului în timpii optimi, îngrăşarea suplimentară a plantelor, aplicarea metodelor celor mai înaintate de muncă la arat, semănat şi recoltat.

Oamenii muncii din agricultură la îndemnul partidului, n-au precupeţit nici o clipă; au muncit cu toate forţele lor din zori şi pînă în seară pentru a asigura pîinea poporului muncitor.

„Sărbătoarea recoltei" nu este altceva decît o încununare, o cinstire a muncii rodnice duse pe ogoarele patriei noastre.

Organizarea „Sărbătorii recoltei" în comunele şi satele patriei noastre a prilejuit ţinerea de frumoase programe artistice, şezători, petreceri cîmpeneşti, seri de popularizare a cărţilor agrotehnice — manifestări la care ţăranii muncitori fruntaşi au fost invitaţi să arate metodele lor de muncă.

Schimbul de experienţă dintre fruntaşii recoltelor bogate, inginerii agronomi, tehnicienii unităţilor socialiste din agricultură, cît şi ai secţiunilor agricole ale sfaturilor populare şi ţăranii muncitori, va contribui la extinderea pe scară tot mai mare a metodelor celor mai înaintate de lucrare a pămîntului.

Indrumaţi de organizaţia de partid, ţăranii muncitori din satul Iacobini, raionul Gurahonţ, regiunea Arad, au organizat „Sărbătoarea recoltei" pentru ziua de duminică 3 octombrie.

Vă prezentăm dragi cititori, locurile, oamenii şi obiceiurile în ziua sărbătorii:

S-a călcat un străvechi obicei

Duminica, în sat la Iacobini se încing hore de le merge vestea peste şapte văi şi şapte sate. Feciorii prind fetele de mijloc şi chiuind le învîrt în ritmul săltat al „Ardelencei", al „Şchiopiţei" şi în iureşul de foc al „Ţigănească". Cînd lăutarii obosiţi se opresc să răsufle, flăcăii cei mai îndrăzneţi, sărută fetele în văzul lumii, spre surprinderea prefăcută a mamelor care-şi ascund ochii cu maramele. După aceea, feciorii se adună în grup, se prind pe după umeri şi cîntă, iar uneori şi fetele le ţin isonul. Lăutarii nu lasă să li se scorojească diblele şi nici arcuşul să prindă colb. Incep iarăşi să cînte şi iarăşi perechile se avîntă la joc, încît ţîncii care se holbează pe de margini uită să se mai scobească în nas şi tot fluieră din buze a mirare.

Seara, cînd soarele scapătă spre asfinţit, învelind într-o pulbere roşiatică coamele teşite ale Zarandului, flăcăii petrec fetele pînă în porţile caselor şi pornesc apoi singuri prin sat, cîntînd. La Iacobini acesta-i un obicei din străbuni.

In duminica de sărbătoare a recoltei şi fetele şi flăcăii şi bătrînii au rămas de-au jucat pînă cînd soarele cu faţa scăldată în izvoare limpezi s-a arătat din nou.

A fost poate pentru întîia oară cînd s-a călcat acest străvechi obicei, aici, în sat, la Iacobini.

Oaspeţi „ciudaţi"

Se brodeşte uneori să-ţi cadă oaspeţii în casă tocmai atunci cînd muierea n-a spălat pragul cu gaz şi nici odăile nu le-a măturat. N-ai încotro şi-i primeşti, că nu se cuvine să calci obiceiul. Şi, chiar dacă-ţi crapă fierea de necaz, musai să te arăţi bucuros. Aşa s-a întîmplat şi cu bătrînul Teodor Brăneţ. Duminică s-a sculat mai tîrzior, a turnat uruială în ulucul vitelor şi apoi s-a apucat să-şi răcorească obrazul cu apă rece, scoasă din fîntînă.

— Măi femeie — i-a spus el nevesti-si care încălzea nişte jumări la plită, — ştii tu unde merg eu astăzi?

Bătrîna nu ştia şi nici nu voia să se arate curioasă.

— Sînt chemat la serbare, oi sta în prima bancă — se fuduli omul. Chiar el Vasile Olar, secretarul de la partid, mi-a zis: „vino, cică, vino că fără dumneata, baci Teodor, nu putem începe".

— Mai bine te-ai duce să apezi funiile de ceapă pe treptele porumbarului.

— Am avut eu grijă şi de asta, o repezi el mînios. Şi-apoi ce crezi tu că ceapa-i una cu paiele s-o-ntorci pe toate feţele s-o zbicească soarele?

— Dacă-i aşa rămîi unde te afli şi aşteaptă. Nu-mi da roată ca un ameţit.

Auzi vorbă! Teodor Brăneţ simţi cum îl îneacă mînia. Privi lung la tingirea în care sfîrîiau jumările, privi şi la nevastă şi, ca să n-o cinstească şi astăzi, duminica, cum ştia el, părăsi tinda cu pereţii împodobiţi cu blide frumos smălţuite.

Aerul era tare ca răchia. Dinspre Zarand sufla un vîntişor rece. Pe uliţe se vînturau oamenii. Nici n-apucase bătrînul să iasă bine afară şi-n poarta înaltă răsunară bătăi înfundate. Dulăul curţii hămăi în lanţ.

— Care eşti mă şi ce vrei! — strigă Brăneţ, zmucind zăvoarele.

— Iaca sîntem trei feciori de-nsurat.

Lui Brăneţ îi plac glumele. Zice el cîteodată: „c-o vorbă de duh lucrul sporeşte, iar cu una slută, ologeşte". Dar cum nu-i trecuse supărarea pe nevastă-sa, se zborşi la feciori:

— N-am fete de măritat.

Utemiştii Ion Costea, Vasile Moraru şi Pătru Grozea, îmbrăcaţi ca nişte miri, păşiră totuşi pe rînd în curte. Gazda îi pofti în casă, întrebîndu-se în acelaşi timp cam ce treburi să-i fi mînat pe feciori încoace. Chemarea să ia parte la serbarea recoltei, pe banca de onoare, i-o făcuseră de ieri. Atunci? Bătrîna, la fel, era nedumerită. N-aveau de unde să ştie gazdele că organizaţia de partid din sat însărcinase pe cei mai buni utemişti să meargă pe la ţăranii ce-au obţinut roade bogate şi să-i felicite cu prilejul sărbătorii recoltei.

Utemiştii refuzară să ia loc pe scaune. Ion Costea şi Vasile Moraru îi făceau semne din ochi lui Pătru Grozea să înceapă. Acesta roşise şi vorbele nu i se deslipeau cu nici un chip de pe limbă.

— Ei ce ziceţi, care-i baiul? rupse tăcerea stăpînul casei.

— Dă mîna baci Teodor, zise Pătru şi le întinse pe-ale sale, dă mîna să ţi-o strîng. Bătrînul întinse palma.

— Ţi-o strîng în numele a toţi feciorii utemişti din sat. Şi asta pentru că ai strîns roadă bogată, 1700 kg. grîu la hectar.

Femeia atît se minună că rămase cu gura căscată. Bătrînul, întru început mirat şi el, se trezi la urmă rîzînd şi cu degetele aproape fărîmate.

— Măi să fie, făcu el mişcat, mulţam de cinste. Şi rîzînd îi îndemnă pe feciori s-o felicite şi pe bătrîna lui c-au muncit dimpreună.

— Numai strîngeţi-i palma uşurel, mai cu milă, că asta odată ţipă şi boceşte.

După toate astea utemiştii se pomeniră siliţi să rămînă să guste din jumări şi să dea pe gît cîte-un păhăruţ de răchie.

— Pătrule, zise gazda ridicînd paharul, să nu uitaţi mă să-l bucuraţi şi pe taică-tu, că şi el a strîns roadă bogată.

In semn de bun găsit

Dînd bice cailor, să zboare ca gîndul, pe drumul străjuit de o parte şi de alta de lanurile de porumb ce-şi sunau frunzele ruginii în bătaia uşoară a vîntului, veneau de pe Valea Orbilor şi Valea Pănuşească şoimăşenii, şi-o ţineau tot într-un cîntec.

Din toate piepturile, la intrarea în sat, ca la un semn s-a înălţat melodia unui cîntec bătrînesc; „Cîntecul şoimului" pe care-l fredonează în sat copiii cînd se-ntorc de la şcoală, flăcăii şi fetele în clipele de răgaz, bătrînii cu sufletele pline de amintiri.

Cîntecul aminteşte de şoimii îndrăzneţi ai acestor meleaguri care au urcat peste munţi pala răscoalei în 1848, de oamenii care-au ridicat topoare şi coase, pornind pe drumul neobosit al luptei, împotriva asupritorilor, pentru dreptate socială şi frăţie între oamenii muncii de toate neamurile. Se poate ca acest cîntec să dăinuiască de-atunci în satul Şoimii. In semn de bun găsit localnicilor, şoimăşenii veniţi la cei din Iacobini au cîntat cu toţii pe uliţe, de-a răsunat întreg satul, aşa cum numai ei ştiu să înaripeze acest cîntec bătrînesc pe care îl îndrăgesc atît de mult.

Aşa au venit şoimăşenii la „Sărbătoarea recoltei".

Bucurii

Vecinii celor din Iacobini, moţii de dincolo de lanţul Zarandului, aveau nu de mult o zicală a lor:

„Munţii noştri aur poartă,
Noi cerşim din poartă-n poartă"

Nu-i nici aur şi nu-i nici argint pe pămîntul celor din Iacobini. Aici, la poalele de către miazănoapte ale Zarandului sînt fîşii de şes zgîrcite, pe care oamenii locului le cultivă cu porumb, grîu, ovăz. Odinioară nici aceste pămînturi nu erau ale băştinaşilor. Le stăpîneau grofii.

Ion Groza zis Nuţu lui Pătru a purtat în spate, înainte vreme, aceeaşi soartă ca şi a moţilor — a cerşit din poartă în poartă. A luat drumul pribegiei amarnice pe întinsul ţării. Peste ani, tot pribeag s-a întors în Iacobini. Pecetea acelei vieţi o citeşti şi astăzi pe chipul său: faţa suptă, brăzdată de cute adînci, privirea pătrunzătoare. Tîmplele sale au prins din argintul veşnic al crestelor neumblate.

Poate de aceea la orice lucru nou în sat sau în casă, buzele subţiri îi tremură prelung şi rîde cu poftă, din adîncul sufletului, de aud şi vecinii mai tari de urechi.

1952. Era în timpul cînd nucii împart darnic fructele lor numai să li se îngăduie să-şi mai păstreze podoaba de frunze mari şi verzi. La capătul tarlalei Ion Groza înjugă cele două bivoliţe, apucă plugul zdravăn de coarne ca şi cînd cineva ar fi încercat să i-l smulgă din mîini. Ochii îi rîdeau ca unui copil. Îi venea să le strige celor de pe tarlalele vecine:

— Nu, priviţi, nu-i de lemn, e plug de fier, cumpărat amu de mine.

Se răzgîndi însă şi mînă bivoliţele mai departe, întorcînd brazdă reavănă pe pămîntul umezit de ploi.

Ion Groza zis Nuţu lui Pătru a devenit printre cei mai harnici locuitori ai satului, care ştiu să scoată recolte îndestulătoare şi de pe un petec mic de pămînt. A scos el de pe 30 ari, 800 kg. de grîu? — a scos! I-au dat cei 40 ari însămînţaţi cu porumb 1400 kg. boabe? — i-au dat! Şi s-a bucurat el din tot sufletul pentru aceste roade? — s-a bucurat!

Ion Groza singur şi-a fermecat pămîntul, cu sfaturile învăţate din cărţile luate de la căminul cultural. Şi pentru roadele obţinute a ştiut să se bucure. Nu mai departe, deunăzi a fost poftit la sărbătoarea recoltei, dîndu-i-se loc de cinste în primele rînduri. Ba în darea de seamă au pomenit numele său să afle şi musafirii din satele vecine cine a cules recolte bogate. În cinstea lui au zis şi pionierii din Gurahonţ un cîntec ardelenesc, de dor.

Păi cum să nu te bucuri, să nu rîzi cu hohote, din adîncul inimii, chiar de porţi hainele grele ale bătrîneţii, cînd ai asemenea bucurii?

Extrase din darea de seamă

Darea de seamă prezentată la „Sărbătoarea recoltei" în satul Iacobini de către tovarăşul Roşca Gheorghe, secretarul sfatului popular comunal Saturău, a scos în relief mai multe aspecte din munca ţăranilor muncitori pentru a dobîndi recolte frumoase.

Publicăm mai jos cîteva extrase din darea de seamă prezentată la adunare în ziua sărbătorii.

★ Indrumaţi îndeaproape de organizaţia de bază P.M.R. şi de sfatul popular comunal, ţăranii muncitori din satul Iacobini, respectînd regulile agrotehnice înaintate au reuşit să obţină o producţie medie mai mare cu 300 kg. grîu la hectar, decît cea planificată.

★ In cursul acestui an, condiţiile climaterice nu au favorizat o producţie sporită, totuşi mulţi ţărani muncitori ca Groza Ion, Vesa Vasile, Vesa Teodor prin îngrăşarea pămîntului cu gunoi de grajd şi lucrarea lui în timpii optimi, au obţinut producţii medii la hectar între 1800—1900 kg. grîu.

★ In lupta pentru obţinerea de recolte bogate, în satul Iacobini au fost declaraţi fruntaşi un număr de 30 ţărani muncitori care au obţinut producţii între 1500—1900 kg. grîu la hectar.

★ Organizaţia de bază P.M.R. şi sfatul popular comunal mulţumesc fruntaşilor şi tuturor ţăranilor muncitori din sat, cît şi caspeţilor, care au muncit cu rîvnă pentru obţinerea de recolte bogate şi le doresc mult spor în întrecerea patriotică, în campania de toamnă, pornită în cinstea Congresului Partidului şi a zilei de 7 Noiembrie.

ZILE DE NEUITAT

Cu o săptămînă înainte de serbare, cei din Iacobini au trimis vorbă lui Pătru din Băneştii Gurahonţului ca acesta să dea poruncă celor din taraful lui să pună corzi noi la viori, iar toboşarii, dacă li-s tobele oleacă dogite, să jupoaie iezii şi să le dreagă. Şi numai după aceea să poftească dumnealor să coboare către poalele Zarandului, unde se pregăteşte sărbătoare cum n-a mai fost.

În acele zile comuniştii din sat nu cunoşteau oboseala dar nici odihna. Tovarăşul Vasile Olar, secretarul organizaţiei de partid, se abătea într-una pe la căminul cultural la împodobirea căruia lucra o echipă de utemişti, condusă de învăţătorul Ştefan N. Ţigan.

— Cum vine asta măi feciori, zicea el, arătînd cu mîna pereţii, de ce sînt goi?

— Păi ce, nu se văd lozincile, tablourile, steagurile?

— Astea da, dar cetina de brad unde-i?

— Pădurea, uite-o, vine pînă-n prag, cine mai are nevoie de ea şi în casă? D-apoi noi ce sîntem?

— Voi, oţi fi voi brazi, şuguia secretarul, dar mireasmă de răşină nu daţi, aşa că faceţi bine şi aduceţi cetină.

Altă dată, tovarăşul Olar îl opri în drum pe învăţătorul satului.

— Nu cumva astăzi ai treburi pe la Gurahonţ? îl întrebă el.

— Am.

— Atunci, tovarăşe, treci şi pe la dirijorul corului de pionieri. Spune-i să pregătească mai cu seamă cîntecele care le plac fruntaşilor noştri.

— Nu uita, îi atrase atenţia la despărţire, baci Vesa Vasile se dă în vînt după „Vară, vară, primăvară".

În acelaşi timp, organizaţia de partid şi-a trimis agitatorii să cheme lumea din satele vecine la serbare.

— Băgaţi de seamă cum şi ce vorbiţi, le spunea comunistul Negru Atanasia agitatorilor mai tineri, băgaţi de seamă mînjilor să n-aduceţi numai fete.

— Dar ele de ce să nu vină, săreau „mînjii" cu gura. Nouă poate că ne place să le jucăm.

— Dacă-i pe asta, musai să vină, rîdea Negru Atanasia.

Tot în acele zile utemistul Constantin Vesa, preşedintele cooperativei, a strîns meşteri dibaci şi le-a poruncit arătîndu-le un porc de peste o sută de kilograme:

— Faceţi din el fripturi şi sîngerete, da ştiţi, aşa, să-şi lingă oamenii degetele.

— La asemenea mîncări, preşedinte, trebuie să ai vinars. Ai sau nu? se interesa Vesa Ristea, cunoscut ca unul ce-i place să cinstească. Dacă n-ai, fă rost, căci nu se poate la petrecere fără vinars.

★

Duminică dimineaţa nori cenuşii se arătau dinspre Zarand. Văile se înneceau în ceaţă. Cei din Iacobini se uitau pe cer şi mormăiau nemulţumiţi. Dar către vremea prînzului zările s-au limpezit şi soarele a pus lumină de aur peste întinderi. Tot atunci oamenii adunaţi în faţa căminului cultural au auzit chiote şi uruituri. Pe drumul ţării Căpruţa - Gurahonţ, veneau oaspeţii din Mădrigeşti-Buceava, în goana mare a cailor. Erau şi bătrîni îmbrăcaţi cu şube de lînă albă, purtînd căciulii din piele de berbec, erau şi flăcăi cu laibăre albastre şi negre, avînd flori de muşcată la pălării, erau şi fete cu fustele colorate încreţite şi largi cît o gură de clopot.

Agitatorii care fuseseră în Mădrigeşti-Buceava se ţineau pe aproape de comunistul Negru Atanasia şi înfăţişarea lor părea să spună: „vezi, tovarăşe, se pricep şi „mînjii" la ceva".

Olar Vasile, secretarul de partid n-a avut timp cînd să le spună oaspeţilor două cuvinte de bun sosit, căci pe uliţa largă au apărut alte căruţe. Erau Secăşenii care veneau pe Valea Cîrjească şi Valea Mare tocmai de sub vîrful Drocei.

Sala căminului cultural era neîncăpătoare. Băncile de brad trozneau sub greutatea atîtor trupuri. Oamenii care n-avuseseră loc pe bănci se rezemau cu umerii de pereţi. Fumul de mahorcă înnecăcios înţepa ochii şi gîdila nările. Pe scenă, la masa prezidiului, împodobită cu ghirlande de flori se aflau: Olar Vasile, secretarul de partid, utemistul Ştefan N. Tigon şi mulţi fruntaşi ai recoltelor bogate, printre care Brăneţ Lazăr şi Vesa Teodor.

Vreme de aproape un ceas, tovarăşul Roşca Gh. secretarul sfatului popular comunal Saturău, a prezentat darea de seamă privind mersul muncilor agricole din acest an şi rezultatele obţinute.

Iată deci că secretarul sfatului întocmind darea de seamă, a stat şi-a chibzuit pe care ţăran să-l treacă mai întîi fruntaş. Chiar şi Olar Vasile — secretarul de partid, s-a văzut pus în încurcătură.

— Să-i trecem pe cei mai vrednici, a zis el.

— Dar toţi îs vrednici, a răspuns Negru Atanasia.

— Asta cam aşa este, a mărturisit tovarăşul Olar.

„Aşa că la noi, le spuse celor din sală secretarul sfatului, Roşca Gheorghe, — a fost o problemă grea, pe cine s-alegem să ia loc pe banca de onoare".

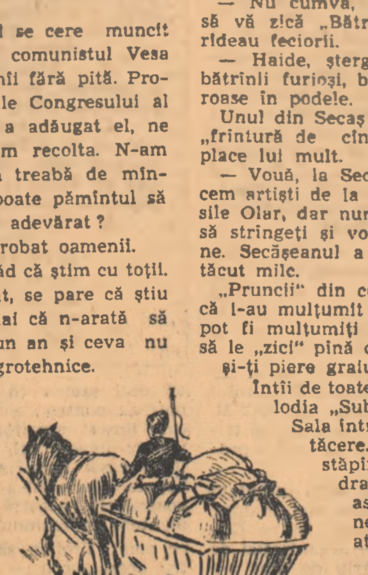
Se spune că oamenii care muncesc din greu nu vorbesc mult. La Iacobini, zicala a fost călcată. Ţăranii fruntaşi s-au urcat pe rînd la tribună şi-n graiul lor domol au explicat pe larg celor de faţă cum au putut să obţină roadă bogată.

— La noi pămîntul se cere muncit cu socoteală, a spus comunistul Vesa Ion; nu faci aşa, rămîi fără pită. Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului, a adăugat el, ne învaţă cum să sporim recolta. N-am făcut nici pînă acum treabă de mîntuială, dar atîta cît poate pămîntul să dea tot n-am scos. E adevărat?

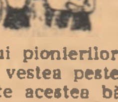
— Adevărat, au aprobat oamenii.

— Că-i adevărat, văd că ştim cu toţii. Şi tovarăşii de la sfat, se pare că ştiu tot atît de bine, numai că n-arată să fie aşa, odată ce de un an şi ceva nu se mai ţin cercuri agrotehnice.

Toţi putem creşte holde bogate, aşa cum scrie în Directive, a spus şi candidatul de partid Constantin Costea. Cei ce au cules roade bogate, să împărtăşească metodele lor şi celorlalţi. Dacă o să tot semănăm grîu după grîu şi porumb după porumb, o să scoatem roade cît duci într-o desagă. Baci Vasile Vesa, Groza Ion, au rotit culturile: grîu după porumb, trifoi după grîu şi-au scos roadele de care s-a spus aici. Să facem pe ţarinile noastre cum s-ar zice asolamente.

S-au ridicat mulţi la discuţie alegînd acele cuvinte pe care le aveau mai calde, care îi merg omului mai în adîncul sufletului. Au vorbit cei din Iacobini, despre agrotehnica înaintată, despre asolamente, ei, ce cu ani în urmă zgîriau tarlalele cu pluguri de lemn că doar două din cele de fier erau în tot satul.

O fi taraful lui Pătru din Băneşti, cunoscut şi de moţoganii de la Brad, şi de viticultorii de la Pîncota, dar şi corului pionierilor din Gurahonţ i s-a dus vestea peste hotarele raionului. Cu toate acestea bătrînii din Iacobini se îndoiau că „pruncii" au să aibe atîta putere să le ungă sufletul cu cîntece de-ale lor.

— Nu cumva, moşnegilor, aţi dorit să vă zică „Bătrîneţe haine grele"? rîdeau feciorii.

— Haide, ştergeţi-vă nasul, făceau bătrînii furioşi, bătînd cu bîtele cepuroase în podele.

Unul din Secaş ar fi vrut să audă o „frîntură de cîntec de lotru" care-i place lui mult.

— Vouă, la Secaş avem să vă aducem artişti de la Bucureşti, îi zise Vasile Olar, dar numai atunci cînd aveţi să strîngeţi şi voi grîu fără de tăciune. Secăşeanul a înghiţit în sec şi a tăcut mîlc.

„Pruncii" din cor au cîntat aşa fel că l-au mulţumit şi pe bătrîni, atît cît pot fi mulţumiţi unii ca ei, care ţin să le „zici" pînă ce ţi se usucă limba şi-ţi piere graiul.

Întîi de toate, corul a intonat melodia „Sub steagul partidului". Sala întreagă se cufundase în tăcere. Şi asupra ei plutea stăpînă melodia atît de dragă acestor oameni aspri, coborîtori din neamul iobagilor ce de atîtea ori au suit focul revoltelor în cuprinsul Zarandului.

Secăşeanul cel „c-o fărîmă de cîntec de lotru" se ridicase de pe locul lui şi asculta cu-nfiorare. Faţa lui rotundă, tăiată de riduri adînci, se lumină treptat şi parcă inima-i zvîcnea în tîmple. Pătru din Băneşti încremenise cu vioara în mînă. Numai în colţuri, feciorii, poate fără să-şi dea seama, murmurau uşor melodia.

Au luat seamă cei de faţă că sala căminului cultural n-ajungea pentru petrecere. Au poftit atunci pe cei vîrstnici în grădină, sub nuci, ca să facă loc feciorilor şi fetelor să joace pînă s-or sătura.

— Eu înăuntru nu pot să stau că mă-năbuş, zicea baci Vesa Ristea întinzînd unui prieten o glajă cu vinars. Nu pot şedea acolo şi nici nu-nţeleg de nu-i seacă la ficaţi pe Negru Atanasia să se ţină numai lîngă lăutari. Locul lui ar fi aici, lîngă noi.

Utemistul Vesa Constantin, preşedintele cooperativei, sta rezemat de un gutui şi iarăşi îl ocărî pe unul din meşterii cei dibaci.

— Prăjeşte bine sîngeretele, lasă-l să stea mai mult la grătar că „devine treaba" şi se face mai gustos.

Înăuntru, tinerii se avîntau în joc îndrăcit. Viorile scoteau sunete vrăjite.

— Ăştia ştiu că n-au mîncat pită degeaba, spuneau femeile despre lăutari. Voinicia feciorilor ameninţa să facă praf podelele de brad.

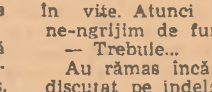

Seara înaintase în noapte. Gospodinele dăduseră fuga pînă acasă, legaseră vitele la ocol şi iarăşi se întorseseră. Aproape nimeni nu se gîndea să se lepede de petrecere.

Comunistul Vasile Olar după ce şi-a tocit pingelele la joc cu feciorii, l-a căutat din ochi pe baci Vesa Vasile şi l-a îmbiat cu un păhăruţ. S-au retras la o masă într-o latură a curţii şi dîndu-se la vorbă au uitat să mai guste din friptură.

— E frumos tovarăşe ce-aţi făcut, spunea baci Vasile.

— Dacă-ţi place şi dumitale, înseamnă că este, zise secretarul gustînd vinarsul şi micşorîndu-şi ochii de plăcere. Da ia stai, făcu el deodată, aplecîndu-se peste masă, ai zis acolo la tribună că unii oameni ar trebui făcuţi să înţeleagă un lucru... să-ngraşe vitele. Cum vine asta? Vesa Vasile rîse scurt şi puse mîna pe umărul secretarului.

— Uite cum vine: în rătăcănile noastre, tractoarele n-au cum să intre, deci nu putem decît să ne punem toată nădejdea în vite. Atunci trebuie sau ba să ne-ngrijim de furaje de calitate?

— Trebuie...

Au rămas încă multă vreme şi-au discutat pe îndelete despre buna orînduială a satului. Cînd au intrat din nou în cămin, feciorii strînşi în grupuri admirau pe bătrînii prinşi la „Ardeleanca".

— Zi-i mă, să zbîrnîie arcusul, le striga lăutarilor Vesa Teodor din Buceava care-o purta în joc pe Chituţa Teodora din Saturău.

— Dar, tu ce-ai zece ocale de fier în călcîie, de nu te prinzi la joc? îi strigă Vesa Vasile neveste-si, Catiţa.

— Păi dacă nu mă vor mustăcioşii?

— Ce zici, tovarăşe secretar, se găsesc din ăştia?

— Oleo, da eu ce mi-s?

— Măi, adică n-avem sînge-n vine? se întrebară numaidecît şi nişte bătrîni care porniră perechi, perechi în urma secretarului.

— Măi, spuneau fetele, flăcăilor, nu-i lăsaţi mult că prind nărav şi rămînem cu buza umflată. Cu ăştia-i deajuns pînă-i întărîţi...

Luceafărul de ziuă strălucea verzui în adîncul bolţii senine şi cei din Iacobini tot se mai aşezau în calea musafirilor.

— Nu se face să plecaţi, tovarăşi, serbarea nu s-a sfîrşit.

Dar musafirii nu; ci-că „noroc bun" şi roade mai frumoase în anul viitor.

Pagină redactată de: FANUŞ NEAGU şi CONSTANTIN BUCUR
Ilustraţie: A. POCH şi A. CALISTRAT.

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

„Salut călduros tineretului din R. P. R."

Publicăm mai jos salutul adresat prin „Scînteia tineretului" de conducătorul artistic al Capelei emerită de stat de banduriști din R.S.S. Ucraineană, Alexandr Minkovski, maestru emerit al artei din R.S.S. Ucraineană, decorat cu ordinul Lenin, către tineretul din R.P.R.:

Чудовій талановитій молоді Народної Румунії передаю палкий привіт і сердечне побажання великих успіхів у справі побудови нового щасливого соціалістичного життя.

О. Минковський
Заслужений діяч мистецтв УРСР

Minunatului și talentatului tineret din R.P.R. transmit un călduros salut și cele mai bune urări în munca nouă de construire a socialismului în viața nouă și fericită.

ALEXANDR MINKOVSKI
maestru emerit al artei din R.S.S. Ucraineană

In luna prieteniei romîno-sovietice vor apare

In Editura „Cartea Rusă"

M. NIKITIN — Însemnări din Kuzbas.
A. S. PUȘKIN — Opere, vol I și II.
SALTIKOV-ȘCEDRIN — Opere alese.
A. CEHOV — Opere, vol. I.
M. GORKI — Opere, vol. I.
LEV. TOLSTOI — Opere, vol. IV și V.
A. TOLSTOI — Opere, vol. V.
L. LAGHIN — Insula dezamăgirilor.
G. MUSTAFIN — Karaganda
N. VIRTA — Clopote în amurg, vol. I și vol. II.
M. ȘOLOHOV — Pămînt desțelenit.
* * * — Povestirile scriitorilor sovietici, vol. I.
I. KUPALA — Versuri alese.
* * * — Biline.
B. ANASTASIEV — Lupta Teatrului Academic din Moscova împotriva formalismului.
A. OSTROVSKI — Fata de zăpadă.
K. TRENIOV — Liubov Iarovaia.
A. ULIANINSKI — Piese într-un act.
M. STASOV — Mussorgski.
A. CEHOV — Nuvele (în limba maghiară).
A. POPOV — La capătul nopții (în limba maghiară).
* * * — Povestiri din viața școlii sovietice (în limba maghiară).
M. GORKI — Foștii oameni(în limba germană).
M. GORKI — Mama (în limba sîrbă).
PAVLENKO — Fericirea (în limba sîrbă).

In Editura Tineretului

O. B. LEPEȘINSKAIA — La izvoarele vieții (col. Știința învinge).
N. POPOV — Avionul (col. Știința învinge)
V. OSEEVA — Vasiok Trubaciov și tovarășii săi, vol. III.
N. DUBOV — Lumini pe rîu (în limba maghiară)
I. METTER — Tovarășii (în limba germană).
B. POLEVOI — Povestea unui om adevărat (în limba sîrbă).

In E.S.P.L.A.

ION VITNER — Pămîntul prieteniei.
I. GRIGORESCU — Scrisori din Moscova.
H. DELEANU — Aspecte din dramaturgia lui Gorki.
I. SANTIKO — D I. Smarino

Membrii delegației sovietice care ne vizitează țara

PAVEL ALEXANDROVICI BARANOV, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S., directorul Institutului de botanică al Academiei de Științe a U.R.S.S., conducătorul delegației, este doctor în științele biologice. A funcționat, între anii 1920—1945, ca profesor la Universitatea din Tașkent, în Asia Centrală. În anul 1937 a organizat o stațiune de cercetări biologice în munții Pamirului la mare altitudine 3860 m. stațiune unde se continuă și astăzi cercetările. În anul 1945, împreună cu academicianul Ținin, a organizat grădina botanică a Academiei de Științe, unde a fost apoi director adjunct.

Între anii 1949—1954 a fost președintele filialei din R.S.S. Moldovenească a Academiei de Științe a U.R.S.S. P. A. Baranov a participat ca delegat la Congresele mondiale ale botaniștilor ținute la Stockholm în 1950 și la Paris în 1954.

Astăzi, este director al Institutului de Botanică „V. L. Komarov" al Academiei de Științe din Leningrad. Cercetările sale științifice s-au îndreptat în special asupra biologiei plantelor în ținuturile cu clima cea mai aspră.

P. A. Baranov este autorul a numeroase lucrări științifice. În curînd va apare o nouă lucrare a sa: „Istoria embriologiei plantelor".

ROINHOLD MORIȚOVICI GLIER a studiat la Conservatorul din Moscova, pe care l-a absolvit în anul 1900.

R. M. Glier, a fost elevul vestiților maeștri ai muzicii — Arenski, Ipolitov-Ivanov și Serghei Taneev și, la rîndul său, profesorul unora dintre cei mai de seamă compozitori sovietici, ca: Prokofiev, Miaskovski, Radkievici, Novikov și alții. Întreaga sa activitate creatoare s-a desfășurat pe linia mărețelor tradiții ale muzicii clasice ruse.

Pentru lucrările sale componistice de deosebită valoare a fost distins de două ori cu Premiul Stalin, iar în anul 1938 i s-a conferit titlul de „Artist al poporului din U.R.S.S.". Lucrările sale, ca operele: „Șah-Senem", „Ghiulsana" și „Rachel", baletele „Macul Roșu", „Comedianții", „Zaporojenii", „Călărețul de Aramă", precum și simfoniile sale și alte lucrări, sînt cunoscute și apreciate atît în Uniunea Sovietică cît și peste hotare. De un deosebit succes s-a bucurat în țara noastră baletul „Macul Roșu" a cărui muzică a fost compusă de Glier în 1927. În cadrul manifestărilor Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice va fi prezentat pe scena Teatrului de Operă și Balet din București baletul „Călărețul de Aramă" compus de R. M. Glier în anul 1949.

MIHAIL ALEXANDROVICI KVESELAVA, președintele consiliului de conducere al Asociației gruzine pentru relațiile culturale cu străinătatea, fost director al studioului cinematografic din Tbilisi, directorul Institutului de literatură din Tbilisi, este profesor de istoria literaturilor europene la Universitatea „I. V. Stalin" din Tbilisi, aceeași universitate pe care a absolvit-o în anul 1949 cu teza „Varianta engleză despre basmele germane ale doctorului Faust". M. A. Kveselava continuă să lucreze la o serie de Studii asupra literaturii apusene.

În anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei a luptat pe front, participînd și la luptele pentru eliberarea Romîniei.

După război, studiile sale s-au îndreptat îndeosebi asupra literaturii bulgare, publicînd și o istorie a acestei literaturi. Se ocupă de asemenea de istoria relațiilor culturale ale Gruziei cu țările de democrație populară și în special cu Republica Populară Romînă, relații care au o tradiție foarte veche.

SERGHEI FEODOROVICI BONDARCIUK, cunoscutul actor de cinematograf, a absolvit institutul cinematografic în anul 1948. Imediat după aceea el a devenit artist al studioului „Moskva-GIK". Tînărul actor a găsit aici cele mai prielnice condiții de afirmare a posibilităților sale creatoare. Masele largi de spectatori din U.R.S.S. și de peste hotare au apreciat talentul lui S. F. Bondarciuk în filmele artistice de mare răsunet ca „Tînăra Gardă". „Taras Sevcenko", „Cavalerul Stelei de Aur", „Amiralul Ușakov". În filmul „Agentul nr. 13", care rulează acum pe ecranele cinematografelor noastre, S. F. Bondarciuk crează cu multă forță chipul scriitorului sovietic, puternic atașat cauzei poporului său — cauza construirii comunismului, luptei pentru apărarea păcii în lumea întreagă.

Pentru interpretarea rolurilor din filmele: „Cavalerul Stelei de Aur" și „Taras Sevcenko", S. F. Bondarciuk a fost distins cu Premiul Stalin, iar în anul 1953 i s-a conferit titlul de artist al poporului din U.R.S.S.

MARTA ZAHAROVNA IANCIUK, ziaristă, activează în presă din anul 1933. A lucrat înainte la gazeta orășenească „Taganrogskaia Pravda" din Taganrog și la ziarul „Kommunard" din orașul Voroșilov, iar în timpul războiului la ziarul „Trud" din regiunea Rostov.

Începînd din anul 1950, Marta Zaharovna Ianciuk lucrează la revista „Sovietskaia Jenșcina" (Femeia sovietică) unde ocupă postul de redactor șef-adjunct.

FIODOR LUKICI KOVALIOV lucra în anii 1924—1926 ca țesător la o fabrică de produse textile din regiunea Kursk. A urmat apoi, cursurile Facultății muncitorești și pe cele ale Institutului textil.

După terminarea studiilor, a condus o secție a fabricii în care lucrase pînă atunci, devenind apoi inginer șef al fabricii, iar mai tîrziu rînd pe rînd, director al mai multor fabrici textile. Astăzi, lucrează în cadrul Ministerului mărfurilor industriale de larg consum al U.R.S.S.

În cursul îndelungatei sale activități, F. L. Kovaliov a fost preocupat în permanență de îmbunătățirea proceselor de producție, în vederea sporirii producției și productivității muncii. În anul 1951, pentru introducerea metodei care-i poartă numele, a fost distins cu Premiul Stalin. Este deputat în Sovietul Suprem al R.S.F.S.R.

Metoda Kovaliov este aplicată pe scară largă nu numai în Uniunea Sovietică, ci și dincolo de hotarele ei, în țările de democrație populară.

KLAVDIA MIHAILOVNA LOȘCIONOVA, este mulgătoare fruntașă în colhozul „Stalin" din regiunea Moscova, Erou al Muncii Socialiste. Pînă în 1929, cînd s-a creat colhozul, a lucrat într-un sovhoz din aceeași regiune. După anul 1929. timp de 6 ani, a lucrat la muncile agricole din colhoz, iar mai apoi a devenit mulgătoare. În anul 1936 a participat la expoziția agricolă a U.R.S.S. Pe atunci, ea obținea o cantitate de 3845 litri de lapte anual de la o vacă. Pentru realizările ei în muncă, K. M. Loșcionova a fost distinsă în anul 1940 cu medalia „Lucrătoare agricolă fruntașă".

În perioada Marelui Război pentru Apărarea Patriei, K. M. Loșcionova a luptat pe front, fiind decorată.

După terminarea războiului, vestita mulgătoare s-a întors la munca pașnică, în colhozul ei. În anul 1945 și apoi a doua oară în anul 1951, a fost distinsă cu „Steagul roșu al muncii".

La Expoziția Agricolă Unională de la Moscova se află expusă una din vacile îngrijite de ea, care dă o producție anuală de 6575 litri de lapte.

NICOLAI KUPRIANOVICI SERBINOVICI este unul dintre vestiții mineri din bazinul Donețului, care dau Țării Sovietice cantități tot mai mari de cărbune.

În anul 1937, N. K. Serbinovici era șofer, iar în anul 1939 s-a înrolat în rîndurile Armatei Sovietice. În mină, a intrat pentru prima oară în anul 1948, cînd lucra ca ajutor de mașinist la mina nr. 1 „Celinschințev" din Donbas. Din anul 1952 a devenit conducătorul unei combine miniere.

El s-a aflat în primele rînduri ale minerilor care luptau pentru mecanizarea înaltă a muncii în mine și a fost printre primii care au experimentat folosirea combinei pentru extracția de cărbune.

Pentru activitatea sa rodnică în această direcție, pentru succesele obținute în producție, N. K. Serbinovici a fost ales deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S.

Deschiderea expoziției „Prietenia Romîno-Sovietică în arta populară din R. P. R."

Miercuri la amiază, în sala din Piața Operei nr. 3, a avut loc festivitatea de deschidere a expoziției „Prietenia Romîno-Sovietică în arta populară din R.P.R.", organizată de Comitetul Național pentru sărbătorirea Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice.

La deschiderea expoziției au fost de față tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, I. Chișinevschi, Chivu Stoica, Al. Moghioroș, M. Dalea, L. Răutu, Constanța Crăciun, acad. I. Murgulescu, C. Popescu, M. Macavei, T. Rudenco, N. Teșa, Sanda Rangheț, E. Rodan, reprezentanți ai vieții culturale și ai organizațiilor de masă, reprezentanți ai presei romîne și străine.

Au participat L. G. Melnikov, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, membrii delegației sovietice care participă la sărbătorirea Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice în frunte cu P. A. Baranov, conducătorul delegației, Alexandr Minkovski, maestru emerit al artei din R.S.S. Ucraineană, conducătorul artistic și dirijor principal al Capellei emerite de stat de banduriști din R.S.S. Ucraineană, precum și E. N. Tihonov, reprezentantul permanent al VOKS-ului în R.P.R.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de tov. C. Prisnea, prim locțiitor al ministrului Culturii.

Una din manifestările din cadrul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice — a spus vorbitorul — este și organizarea expoziției „Prietenia Romîno-Sovietică în arta populară din R.P.R.", pe care o deschidem astăzi. Cele peste 2000 de lucrări de artă populară prezentate în expoziție reprezintă ceea ce s-a creat mai bun în cadrul concursului pe țară care s-a desfășurat în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre și în cinstea Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice.

Ideea scumpă oamenilor muncii din țara noastră — prietenia romîno-sovietică — este exprimată cu deosebită căldură în bogata varietate a formelor de artă populară.

Pentru poporul nostru care sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn luptă pentru socialism și pace, a spus în încheiere vorbitorul — Marea Uniune Sovietică este un exemplu viu. Privirile oamenilor muncii din țara noastră se îndreaptă pline de încredere spre Uniunea Sovietică, mărețul bastion al păcii, care sub conducerea înțeleaptă a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice luptă în avangarda popoarelor lumii pentru pace și libertatea omenirii.

Asistența a vizitat apoi expoziția.

(Agerpres)

Primul concert al Capellei emerite de stat de banduriști din R.S.S. Ucraineană

Miercuri seara, în sala Teatrului C.F.R. Giulești, Capella emerită de stat de banduriști din R.S.S. Ucraineană, care se află în țara noastră cu prilejul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, a prezentat primul său concert în Capitală.

La acest concert au asistat numeroși oameni ai muncii, oameni de artă și cultură, studenți, elevi, etc.

Prin cîntecele populare interpretate cu o mare măiestrie, valorosul ansamblu sovietic de banduriști a cîștigat de la primul său spectacol admirația și prețuirea publicului din Capitală

Lucrînd după metoda graficului ciclic sporim producția de cărbune

Haidu Iuliu
Erou al Muncii Socialiste

De curînd am simțit cea mai mare bucurie a vieții mele. Mi s-a conferit titlul de Erou al Muncii Socialiste. Simt că prin această mare răsplată a muncii mele, patria mi-a acordat — pe lîngă o înaltă cinstire — și sarcina de a fi un luptător mereu mai îndîrjit pe frontul construcției socialiste. A fi fruntaș în producție, înseamnă pe lîngă toate celelalte a fi un popularizator al celor mai înaintate metode de muncă, înseamnă să-ți împărtășești necontenit experiența ta de muncă urmărind prin aceasta creșterea generală a producției. De aceea vreau să povestesc aici cîteva lucruri despre metodele înaintate folosite de mine și în general despre munca mea.

Munca noastră, a minerilor, a fost una dintre cele mai grele și mai istovitoare munci. Exploatarea capitalistă a înegurat în trecut viața celor din galerii, care își iroseau puterile muncind cu mijloace de producție înapoiate Regimul democrat popular a schimbat înfățișarea minelor din Valea Jiului. Mecanizarea pe scară tot mai largă a minelor, condițiile de viață omenești, dragostea față de patrie i-a mobilizat pe mineri într-o încordare continuă pentru îmbunătățirea procesului de producție.

Cu mulți ani în urmă mă frămînta problema unei munci mai perfecționate în executarea lucrărilor de pregătire. În liniii mari, mineritul se împarte în lucrări de pregătire și lucrări de extracție. Pentru ca munca brigăzilor din abatajele de producție să se poată desfășura cu continuitate, lucrările de pregătire, adică acelea care deschid drumul (prin galerii sau alte lucrări speciale) spre straturile de cărbune, trebuie să capete un avans însemnat înaintea lucrărilor de extracție. Aceasta se putea face numai printr-o perfecționare a procesului de producție al brigăzilor de înaintări, prin grăbirea ritmului lucrărilor de pregătire și deschidere de noi locuri de muncă. Cu cît lucrările de pregătire se fac mai repede, cu atît este asigurată creșterea producției de cărbune. Ce trebuia să facă deci brigada noastră de înaintări?

Am început să studiem metodele înaintate de muncă ale minerilor sovietici. Înțelegerea deplină a acestor metode mi-a fost ușurată mult, datorită unui eveniment important petrecut în viața mea: vizita pe care am făcut-o în 1951 în Uniunea Sovietică printre minerii Donbasului. Acolo am văzut cu ochii mei cum se aplică metoda graficului ciclic — minunat sistem de organizare a muncii în mină. Emoționat de realizările tehnice ale mecanizării minelor sovietice și de marea dragoste de muncă pentru patria socialistă a minerilor sovietici, m-am întors în țară cu hotărîrea de a aplica cele văzute în Donbas.

În 1952 brigada noastră a început să aplice metoda graficului ciclic. La început datorită condițiilor tehnico-organizatorice mai reduse pe care le aveam, datorită faptului că oamenii nu erau obișnuiți cu acest nou sistem de lucru, munca a mers mai greu. Cu toate acestea, noi am depășit considerabil cifra cea mai mare de producție obținută înaintea organizării ciclice a lucrului. Perfecționînd mereu sistemul de aplicare a graficului ciclic și ridicîndu-se calificarea profesională a oamenilor din brigadă, noi am obținut apoi succese, după care am avut satisfacția că am ajutat așa cum se cuvine patria, că datorită muncii noastre, datorită faptului că am deschis la vreme noi locuri de muncă, au fost date uzinelor patriei mii de tone de cărbuni peste plan. La 8 aprilie 1953 brigada noastră și-a îndeplinit planul de producție pe anul 1954 și a început să dea cărbune pentru anul 1955. În momentul de față brigada noastră lucrează în contul anului 1957. Aceste realizări se datoresc, cum am spus, aplicării graficului ciclic, cu ajutorul căruia, respectînd întocmai operațiunile din ciclogramă, am reușit să obținem o depășire medie zilnică a producției cu 99 la sută.

Iată cum aplicăm noi graficul ciclic:

Metoda aceasta sovietică constă în eșalonarea planificată a operațiilor într-un abataj, în așa fel încît să se elimine timpii morți în producție. Sistemul eșalonării operațiilor este dirijat de o planificare strictă a timpului prin respectarea unei diagrame a ciclurilor numită ciclogramă. Operațiunile se succed în felul următor: În schimbul I se execută în patru ore baterea găurilor și pușcarea. Peste o jumătate de oră, după ce se aerisește abatajul, începe încărcatul, care continuă pînă la ora 4. oamenii din schimbul doi (care se schimbă la fața locului) termină de încărcat, armează și bandajează în 4 ore. În restul de 4 ore cît au mai rămas se bat găuri și se pușcă.

Schimbul 3 în cele 8 ore, încarcă materialul pușcat, armează, bandajează și prelungește cît mai aproape de strat, linia de vagonete.

Astfel noi în 24 de ore pușcăm, armăm și încărcăm de cîte 2 ori. În felul acesta, munca în brigadă fiind planificată pe toate cele 3 schimburi, fiecare om știe ce are de făcut în fiecare minut și este umplut așa orice gol care se ivea înainte. Pentru ca munca să se desfășoare în bune condițiuni noi am împărțit oamenii pe schimburi în așa fel încît fiecare schimb să aibă numărul suficient de mineri, ajutori de mineri și vagonetari. Brigada noastră este compusă din 15 oameni care sînt împărțiți în cele 3 schimburi după cum urmează:

În schimbul I:
— 2 mineri
— 1 ajutor de miner
— 2 vagonetari
În schimbul II:
— 2 mineri
— 2 ajutori-mineri
— 1 vagonetar
Iar în schimbul III:
— 1 miner.
— 2 ajutori-mineri.
— 2 vagonetari.

Repartizarea aceasta este făcută în raport cu importanța operațiunilor care se execută în fiecare schimb. Lucrînd după această metodă noi reușim să înaintăm lunar cu cel puțin 20 de metri liniari mai mult. Așa se face că reușim să deschidem la timp noi locuri de muncă pentru brigăzile care lucrează în cărbune.

Avantajul acestui fel de muncă l-am simțit și prin creșterea salariului. La noi, fiecare om din brigadă cîștigă lunar cel puțin 2000 de lei. Asta a făcut să crească și mai mult interesul lor față de metoda graficului ciclic.

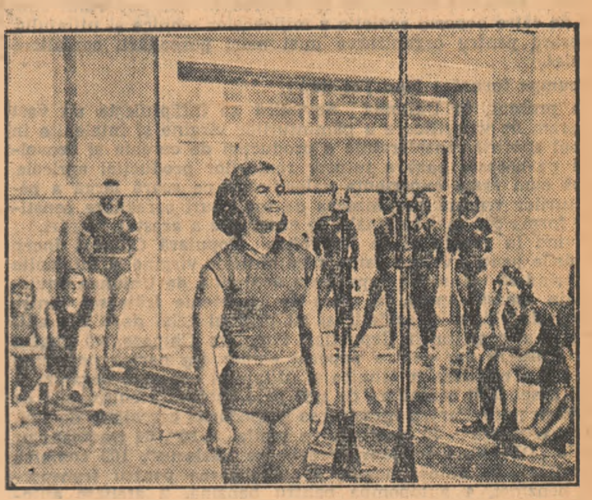
Însă pentru extinderea și aplicarea cît mai corectă a graficului ciclic este nevoie și de altceva. De mult ne-am dat seama că un lucru de căpetenie în muncă este grija pentru creșterea și perfecționarea necontenită a cadrelor de mineri, pentru calificarea tineretului după metoda Cotlear. Din experiența mea de pînă acum, m-am putut convinge că în cadrul muncii în brigadă, muncitori fără nicio pregătire, pot deveni în scurtă vreme mineri de frunte, cu o înaltă calificare. În brigăzile conduse de mine și-au ridicat calificarea o serie de tovarăși care astăzi sînt mineri de frunte. Astfel sînt fruntașii întrecerilor socialiste: Ianțel Iosif, Meneș Francisc, Somody Iuliu și alții. De asemenea, este cunoscut în întreaga țară tînărul miner fruntaș al întrecerilor socialiste Mihai Ștefan care lucrează acum în contul anului 1957. În ultimii 3—4 ani am calificat după metoda Cotlear peste 30 de muncitori mineri. Toți sînt astăzi mineri fruntași. Majoritatea dintre ei aplică graficul ciclic. Iată deci cum am extins eu practic această minunată metodă de muncă.

Sînt sigur că aceasta nu e totul. Dacă ai voință de muncă și dragoste pentru patrie, trebuie să fii încontinuu într-o nepotolită frămîntare pentru descoperirea posibilităților noi de sporire a producției și productivității muncii. Eu voi căuta să fac lucrul acesta și mai departe. Privesc cu deosebită mîndrie toate realizările patriei noastre obținute sub conducerea înțeleaptă a partidului și mă voi strădui din răsputeri să-i mulțumesc prin fapte, pentru tot ce mi-a dat: bucuria muncii libere, viață fericită, posibilitatea de a pune în slujba patriei toată puterea mea de muncă.

În cinstea celui de al II-lea Congres al iubitului nostru partid și a zilei de 7 Noiembrie, brigada noastră s-a angajat ca de la 20 octombrie să înceapă să lucreze pentru realizarea planului de producție al anului 1958.

Festivalul filmului sovietic

„Campionii noștri"

Recenta realizare a studiourilor sovietice „Campionii noștri" vorbește despre marele avînt al sportului în U.R.S.S. Prezentîndu-ne pe cei care au dus în lumea întreagă faima sportului sovietic, pe cei care au doborît zeci de recorduri, pe deținătorii unui număr atît de mare de titluri mondiale, filmul ne arată caracterul de masă al sportului sovietic, nivelul înalt de viață al oamenilor în societatea sovietică. Filmul demonstrează că maeștrii sportului și campionii se nasc datorită marii răspîndiri a sportului, numărului imens al celor care au posibilitatea să facă sport, antrenamentelor în condiții excepționale, într-un cuvînt grijii pe care o poartă statul sovietic sănătății populației. Plină de semnificație este trecerea de la antrenamentele unor halterofili înalți și mușchiuloși la imaginea care prezintă mișcările pe care le „execută" medicul cu un... băiețaș de curînd născut. Cuvintele comentariului subliniază mai departe, prezentîndu-ne o creșă de copii: „...cine știe dacă printre ei nu se găsește un viitor campion".

Acest mod de a comunica ideile este specific filmului „Campionii noștri" realizat de regizorul M. Donskoi și de operatorul I. Sekker. Tot timpul se păstrează legătura dintre rezultate și condițiile care le-au dat naștere. Îi vedem în film foarte deaproape pe renumiții campioni Ciukarin (gimnastică), pe atletele Zîbina, Alexandra Ciudina, Nina Ponomariova, pe patinatori în frunte cu Rima Jukova și Maria Isakova, pe șahistul Botvinik și mulți alții. Dar paralel, filmul ne arată cu ajutorul unor rezolvări sugestive pline de imaginație, antrenamentele lor, elemente din biografia lor sportivă, metodele de lucru ale antrenorilor etc. Nu este neglijat nici un alt aspect care constituie un factor deosebit de important: dragostea cu care sînt înconjurați campionii sovietici de public, atașamentul publicului față de cei care dovedesc pe terenul de sport dîrzenie, voință de a învinge și putere de luptă. Din meciurile din care sînt prezentate fragmente pasionante, apreciem sportivitatea publicului odată cu minunata unitate și omogenitatea echipelor sovietice, campioane mondiale la baschet sau volei.

Filmul nu se limitează la aspecte din competițiile sportive din Uniunea Sovietică ci ne prezintă momente de la marile întreceri sportive ale Festivalului de la București unde sportivii sovietici au cucerit primele locuri la cele 14 discipline sportive la care au luat parte.

Construit pe linia documentarului de mare amploare, filmul „Campionii noștri" prezintă aspecte din toate sporturile: de la baschet la schi, de la fotbal la atletica grea, de la alpinism pînă la jocul specific rusesc „gorodki". Bogăția imaginilor, a disciplinelor sportive, a figurilor de campioni sau sportivi din toate păturile populației, nu impun de loc un caracter dezorganizat filmului pentru că el se centrează în jurul ideii de bază care demonstrează că în societatea sovietică totul este pus în slujba omului.

Unitatea filmului este realizată pe de altă parte datorită măiestriei cinematografice a regizorului și operatorului care au știut să monteze (să lege una de alta bucățile filmului) în așa fel încît acesta să fie omogen. De exemplu, cînd se aruncă sulița, aparatul urmărește o greutate aruncată de o mînă vînjoasă și în același sens se vede mișcarea iute a caiacului etc.

Un succes necontestat al filmului îl constituie fără îndoială culoarea. Pentru filmul documentar ea este un element greu de realizat dat fiind faptul că posibilitățile de iluminare și machiaj sînt limitate (în special în cazul competițiilor pe echipe) Cu toate acestea culoarea este bogată în nuanțe, foarte apropiată de cea reală, cu o justă gradație.

Despre sport s-au făcut multe filme; fiecare dintre ele aducea aspecte inedite ale sportului sovietic. Ceea ce este deosebit în filmul „Campionii noștri" rămîne căldura și măiestria cinematografică, capacitatea de sinteză a creatorilor.

MIRCEA DRAGAN

O nouă școală de mecanizare a agriculturii

Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani, urmărește ridicarea agriculturii — veriga hotărîtoare pentru întărirea întregii economii naționale și creșterea nivelului de trai al poporului muncitor.

Pentru realizarea scopurilor mărețe pe care le urmărește Proiectul de Directive, este nevoie însă de cadre de specialiști pentru agricultură.

Ținînd seama de aceste cerințe învățămîntul mediu tehnic agricol a primit anul acesta o nouă profilare.

Au fost reorganizate și transformate o serie întreagă de școli medii tehnice în școli cu caracter agricol. De pildă, Școala medie tehnică mecanică din Buzău, a fost transformată în Școală medie tehnică de mecanizare a agriculturii.

Școala a primit personal didactic corespunzător și a fost dotată cu cele necesare. Colectivul nostru de profesori a pornit la o muncă susținută pentru a asigura de la început un nivel ridicat al învățămîntului. Ei au trecut la aranjarea colțurilor tehnice, la procurarea de planșe didactice, miniaturi, piese separate etc., pe care le folosesc ca materiale demonstrative în cadrul lecțiilor de specialitate.

Pentru ca viitorii mecanizatori să fie la curent cu toate problemele sectorului de muncă în care-și vor desfășura activitatea, în cadrul școlii ei studiază noțiuni de agricultură, pedologie, meteorologie și fitotehnie, precum și bazele zootehniei. Pentru însușirea și predarea acestor materii de specialitate, profesorii școlii noastre au găsit un sprijin deosebit în bibliografia de specialitate tradusă din limba rusă.

Un ajutor important al cadrelor didactice în antrenarea elevilor la învățătură este și organizația U.T.M. din școală. Încă de la începutul anului școlar, organizația U.T.M. a venit cu diferite propuneri la conducerea școlii și a cerut anumite îndrumări pentru îmbunătățirea activității utemiștilor. Organizația U.T.M. a organizat în cadrul școlii două adunări deschise în care s-a dezbătut Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului. Aceste dezbateri au determinat înviorarea ritmului de muncă al elevilor.

Pentru ca de pe băncile școlii să poată ieși cadre care să stăpînească metodele noi de muncă, să fie pregătite și teoretic și practic, organizația U.T.M. nu s-a mulțumit numai să înregistreze o serie de angajamente ale elevilor, ci ea urmărește îndeaproape felul cum se îndeplinesc ele. Comitetul U.T.M. și birourile de clasă controlează cum își pregătesc elevii lecțiile, dacă respectă regulile de disciplină și se încadrează în ritmul nou de muncă. Aceasta a contribuit ca încă din prima lună de școală elevii să obțină rezultate bune la învățătură.

Profesorii școlii noastre, ajutați de organizația U.T.M., vor lupta necontenit pentru ridicarea nivelului pregătirii elevilor, pentru a crește tehnicieni cu o înaltă calificare. Aceasta va fi cea mai de seamă contribuție a lor la îndeplinirea sarcinilor reieșite din Proiectul de Directive ale celui de al II-lea Congres al Partidului.

S. MATEI
Director al Școlii medii tehnice de mecanizarea agriculturii din Buzău

În practică, la recoltarea culturilor de toamnă

Pentru a face o legătură mai strînsă între cunoștințele căpătate în școală și viața practică, școlile și facultățile din regiunea București ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii au răspuns cu entuziasm la realizarea sarcinii care stă în fața agriculturii noastre în momentul actual, și anume recoltarea culturilor de toamnă.

În această acțiune au fost angajate circa 16 institute de învățămînt superior, mediu tehnic și profesional, cu un număr de peste 2000 de elevi și studenți, în frunte cu cadrele didactice de specialitate. Cu toate condițiile neprielnice din ultimele zile, elevii și studenții au reușit să obțină rezultate mulțumitoare, depășind uneori normele tehnice fixate pentru culturile respective, în special la recoltatul bumbacului.

S-a evidențiat Școala profesională de tractoriști Oltenița — ai cărei elevi au efectuat această practică la G.A.S. Mînăstirea și Chirnogi, unii dintre ei realizînd peste 20 kg. bumbac recoltat într-o zi — Școala medie tehnică de legumicultură din Turnu-Măgurele — avînd echipe întregi de elevi care au depășit normele la recoltatul bumbacului — Școala medie tehnică veterinară și Școala medie tehnică de măsurători terestre din București, care au contribuit în mare măsură la terminarea lucrărilor de recoltare în G.A.S. Uzunu și „I. C. Frimu".

Informații

Miercuri, 13 octombrie 1954, a avut loc, în Palatul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, o ședință a Grupului Național Romîn al Uniunii Interparlamentare. În cadrul ședinței la care au participat deputați în Marea Adunare Națională, membri ai Grupului Național Romîn, a fost completat Comitetul de conducere.

Comitetul de conducere al Grupului Național Romîn din Uniunea Interparlamentară este alcătuită din următorii deputați: Mihail Sadoveanu, președinte, Constanța Crăciun și Avram Bunaciu, vicepreședinți, Petre Constantinescu-Iași și Const. Paraschivescu-Bălăceanu, secretari, Mihail Roșianu, casier și Iosif Chișinevschi, N. Gh. Lupu, Ilie Murgulescu, Stelian Nițulescu și Lotar Rădăceanu, membri.

(Agerpres)

★

Printr-un Decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne s-a atribuit uzinelor „Flamura Roșie"-Arad denumirea de Uzinele de vagoane „Gheorghi Dimitrov".

(Agerpres)

Scrisoarea Delegației Guvernamentale Sovietice

cu privire la oferirea în dar poporului chinez de către poporul sovietic a mijloacelor tehnice și utilajului necesare pentru organizarea unei mari gospodării cerealiere de stat

PEKIN. — TASS transmite Scrisoarea delegației guvernamentale sovietice cu privire la oferirea în dar poporului chinez de către poporul sovietic a mijloacelor tehnice și utilajului necesare pentru organizarea unei mari gospodării cerealiere de stat.

Scumpe tovarășe Mao Țze-dun!

În prezent, în Uniunea Sovietică se înfăptuiește un vast program de valorificare a pămînturilor virgine și înțelenite în scopul sporirii considerabile a producției de cereale și dezvoltării pe această bază a tuturor ramurilor producției agricole. După cum arată experiența valorificării pe scară largă a pămînturilor virgine, organizarea de sovhozuri cerealiere constituie forma cea mai rațională de executare a acestor lucrări.

Avînd în vedere că în Republica Populară Chineză încep lucrările pentru valorificarea pămînturilor virgine și înțelenite și dorind să transmită experiența dobîndită de Uniunea Sovietică în această operă, în semn de prietenie frățească dintre popoarele chinez și sovietic și cu prilejul celei de a 5-a aniversări a constituirii Republicii Populare Chineze, vă rugăm să primiți în dar pentru poporul chinez din partea poporului sovietic a mijloacelor tehnice și utilajului necesare organizării unei gospodării cerealiere de stat pe o suprafață cultivabilă de 20.000 hectare. Pentru înzestrarea gospodăriei cerealiere de stat, se repartizează: 98 tractoare cu șenile „S-80", 64 tractoare pe șenile „DT-54", 4 tractoare prășitoare „Belarus", 100 combine cerealiere, 30 autocamioane, 4 autocisterne pentru transportul benzinei, 4 autopompe pentru benzină, 2 ateliere automobile, 8 autobuze, 10 motociclete cu ataș, 6 remorci auto uniaxiale, 8 remorci auto biaxiale, 128 pluguri de tractor, 120 semănători de tractor pentru cereale, 100 cultivatoare și dezmiriștitoare, 1.600 grape, 16 selectoare pentru cereale, 16 mașini pentru strîngerea fînului, 14 diferite mașini-unelte pentru utilarea atelierului de reparații, două complete de utilaj pentru sudura electrică, utilajul pentru o centrală electrică de 220 KW, 13 stații de radio de diferite mărci, o centrală telefonică pentru 100 numere și o caravană cinematografică.

Pentru acordarea de ajutor organizatoric și tehnic în construirea și darea în exploatare a gospodăriei cerealiere de stat, sîntem gata să trimitem în Republica Populară Chineză, pe timpul organizării și al primului an de punere în funcțiune a gospodăriei cerealiere de stat, specialiști sovietici ca consilieri — pe lîngă directorul gospodăriei cerealiere de stat, agronomul șef, inginerul mecanic-șef, șeful atelierului de reparații, agronomii și mecanicii stațiilor și contabilul șef al gospodăriei cerealiere de stat. — în așa fel încît lucrătorii chinezi puși în fruntea gospodăriei cerealiere de stat, împreună cu specialiștii sovietici, să-și poată însuși în termenul cel mai scurt tehnica și sistemul de conducere a unei mari gospodării cerealiere.

Uniunea Sovietică își asumă sarcina de a asigura cheltuielile pentru întreținerea specialiștilor susmenționați.

Exprimăm speranța că organizarea acestei gospodării cerealiere de stat va ajuta agricultura Chinei în folosirea experienței Uniunii Sovietice în ceea ce privește valorificarea pămînturilor virgine și înțelenite în Republica Populară Chineză și va contribui la cauza întăririi continue a prieteniei dintre popoarele sovietic și chinez.

DELEGAȚIA GUVERNAMENTALĂ SOVIETICĂ

12 octombrie 1954

Scrisoare de răspuns a Președintelui Mao Țze-dun

în legătură cu oferirea în dar poporului chinez de către poporul sovietic a mijloacelor tehnice și utilajului necesare pentru organizarea unei mari gospodării cerealiere de stat

PEKIN 13 (Agerpres). — China Nouă transmite: Scrisoarea de răspuns a președintelui Mao Țze-dun în legătură cu oferirea în dar poporului chinez de către poporul sovietic a mijloacelor tehnice și utilajului necesare pentru organizarea unei mari gospodării cerealiere de stat.

Scumpe tovarășe Hrușciov și scumpi membri ai Delegației Guvernamentale Sovietice!

Cu prilejul celei de a 5-a aniversări a constituirii Republicii Populare Chineze, Delegația Guvernamentală Sovietică, în numele poporului sovietic, a oferit în dar poporului chinez utilajul și mijloacele tehnice necesare pentru organizarea unei gospodării cerealiere de stat pe o suprafață cultivabilă de 20.000 ha. Pentru acordarea de ajutor organizatoric și tehnic în construirea și darea în exploatare a acestei gospodării cerealiere de stat, Guvernul Sovietic este gata să trimită în Republica Populară Chineză, pe timpul organizării și al primului an de punere în funcțiune a gospodăriei cerealiere de stat, specialiști ca consilieri, în așa fel încît lucrătorii chinezi, puși în fruntea gospodăriei cerealiere de stat alături de specialiștii sovietici, să-și poată însuși în termenul cel mai scurt tehnica și sistemul de conducere a unei mari gospodării cerealiere.

În numele Republicii Populare Chineze și al poporului chinez am cinstea să adresez un cald salut și să exprim cordiale mulțumiri Guvernului Sovietic și poporului sovietic pentru acest mare și important ajutor prietenesc.

Fără îndoială că această gospodărie cerealieră de stat nu numai că va servi ca model și va avea un rol important în promovarea transformării socialiste a agriculturii din R. P. Chineză, ea va ajuta totodată R. P. Chineză să pregătească cadrele tehnice necesare agriculturii și să-și însușească valoroasa experiență a Uniunii Sovietice în valorificarea pămînturilor virgine și înțelenite. În acest generos ajutor al poporului sovietic, poporul chinez vede o nouă manifestare a prieteniei profunde pe care o nutrește poporul sovietic față de poporul chinez, a grijii sale și a sprijinului care-l acordă în opera de construcție desfășurată de poporul chinez.

Trăiască marea prietenie frățească între Republica Populară Chineză și Uniunea Sovietică!

MAO ȚZE-DUN

12 octombrie 1954.

Darul Guvernului Sovietic oferit Guvernului R. P. Chineze

PEKIN 13 (Agerpres). TASS transmite: Delegația guvernamentală sovietică a oferit în dar Guvernului Republicii Populare Chineze, din partea guvernului sovietic, 83 de mașini-unelte și mașini agricole, expuse la Expoziția realizărilor economice și culturale ale Uniunii Sovietice, care s-a deschis la Pekin. Președintele Republicii Populare Chineze, Mao Țze-dun, a adresat conducătorului delegației guvernamentale sovietice, N.S. Hrușciov, o scrisoare în care exprimă mulțumiri pentru acest dar. În scrisoarea delegației guvernamentale sovietice adresată președintelui Mao Țze-dun, în legătură cu oferirea acestui dar, se spune:

„Președintelui Republicii Populare Chineze, tovarășul Mao Țze-dun. Delegația guvernamentală sovietică are onoarea să vă comunice că guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste a hotărît, în semn de prietenie, să ofere în dar guvernului Republicii Populare Chineze mașini-unelte și mașini agricole expuse la Expoziția sovietică din orașul Pekin, în conformitate cu lista anexată.

Delegația guvernamentală sovietică

5 octombrie 1954"

În scrisoarea de răspuns a președintelui Mao Țze-dun se spune:

„Scumpe tovarășe Hrușciov și scumpi membri ai delegației guvernamentale sovietice,

În scrisoarea din 5 octombrie 1954 delegația guvernamentală sovietică mi-a comunicat hotărîrea guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste de a oferi în dar țării noastre 83 mașini-unelte și mașini agricole, expuse la Expoziția realizărilor economice și culturale ale Uniunii Sovietice, de la Pekin. Îngăduiți-mi ca, în numele Republicii Populare Chineze și al poporului chinez să exprim mulțumirile cordiale guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste. Poporul chinez va primi acest dar generos ca pe o expresie concretă a sincerei prietenii a poporului sovietic față de poporul chinez.

MAO ȚZE-DUN

12 octombrie 1954 Pekin"

Recepția oferită de ambasadorul U. R. S. S. în R. P. Chineză în cinstea Delegației Guvernamentale Sovietice

PEKIN 13 (Agerpres). — TASS transmite: La 12 octombrie, P. F. Iudin, ambasadorul U.R.S.S. în Republica Populară Chineză, a oferit o recepție în cinstea delegației guvernamentale a U.R.S.S.

Ambasadorul U.R.S.S. în R. P. Chineză, P. F. Iudin, a rostit un cuvînt de salut în cinstea prieteniei veșnice, de nezdruncinat, dintre R. P. Chineză și U.R.S.S.

A luat apoi cuvîntul șeful delegației guvernamentale sovietice, N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S. și membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. El a subliniat marea importanță a acordurilor încheiate între Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Populară Chineză pentru întărirea păcii și securității în Extremul Orient și în întreaga lume și a rostit cuvinte de salut în cinstea prieteniei veșnice, de nezdruncinat dintre cele două mari popoare ale celor două mari state — China și U.R.S.S. Cuvîntarea lui N. S. Hrușciov a fost întreruptă în repetate rînduri de aplauze furtunoase, prelungite.

Cuvîntarea lui Ciu En-lai

Scumpe tovarășe Hrușciov, tovarăși membri ai delegației guvernamentale sovietice, tovarășe ambasador, tovarăși, prieteni!

În zilele celei de a 5-a aniversări a constituirii Republicii Populare Chineze, delegația guvernamentală sovietică în frunte cu tovarășul Hrușciov a sosit la Pekin, a petrecut aici împreună cu poporul chinez zilele pline de bucurie ale sărbătorii naționale a Republicii Populare Chineze, a participat la deschiderea expoziției realizărilor construcției economice și culturale în U.R.S.S. și a vizitat cîteva din principalele orașe ale Chinei.

Salutăm cu nețărmurită bucurie delegația guvernamentală, care ne-a făcut o mare cinste venind la noi. Îngăduiți-mi ca, în numele guvernului Republicii Populare Chineze și al poporului chinez, să mulțumesc din toată inima prietenilor și tovarășilor noștri cei mai apropiați — tuturor membrilor delegației guvernamentale.

În timpul șederii delegației guvernamentale sovietice în China, între părțile chineză și sovietică au avut loc consfătuiri într-o serie de probleme privind relațiile chino-sovietice și situația internațională. La aceste consfătuiri, care s-au desfășurat într-o atmosferă de sinceră prietenie și înțelegere reciprocă, s-a realizat o deplină unitate de vederi.

Pe baza rezultatelor obținute la aceste consfătuiri, s-au dat astăzi publicității Declarația comună cu privire la problemele relațiilor chino-sovietice și ale situației internaționale, Declarația comună cu privire la relațiile cu Japonia și Comunicatul comun cu privire la retragerea trupelor sovietice din baza maritimă militară chineză Port-Arthur, folosită în comun, și la trecerea acestei baze la deplina dispoziție a Republicii Populare Chineze.

Aceste declarații și comunicate nu numai că fac bilanțul colaborării sincere dintre R.P. Chineză și U.R.S.S. în ultimii cinci ani, colaborare bazată pe tratatul chino-sovietic de prietenie, alianță și asistență mutuală, care are o mare însemnătate, pe apărarea și menținerea păcii în Extremul Orient și în întreaga lume; aceste declarații și comunicate nu numai că fac bilanțul marilor succese obținute în decurs de cîțiva ani de China și Uniunea Sovietică în lupta pentru slăbirea încordării internaționale în Extremul Orient și în întreaga lume; aceste declarații și comunicate scot la iveală unanimitatea dintre marele popor al Uniunii Sovietice și poporul Chinei, dezvăluie năzuința lor fermă de a întări și dezvolta continuu prietenia frățească între cele două țări, hotărîrea lor de a lupta perseverent și neobosit pentru apărarea păcii și securității în Asia și în întreaga lume, pentru independența națională și drepturile naționale ale popoarelor Asiei.

Marele ajutor frățesc multilateral, de prim rang din punct de vedere tehnic, acordat Chinei de Uniunea Sovietică este un ajutor cu adevărat prietenesc, cu adevărat constructiv. El arată lumii un nou tip de relații internaționale.

La baza relațiilor de acest fel stă dorința sinceră de a se ajuta reciproc și de a contribui reciproc la progres și propășire. Sînt foarte bucuros să folosesc acest prilej pentru a exprima în numele guvernului și poporului Republicii Populare Chineze profunda noastră stimă și recunoștință tuturor specialiștilor sovietici care se află aici, departe de patria lor, precum și tuturor celor care vin în țara noastră pentru a ne ajuta în construcția noastră, deoarece ei ajută pe muncitorii și țăranii noștri, pe tehnicienii și funcționarii publici, pe oamenii de știință și artă să refacă și să dezvolte mai repede economia noastră națională și ajută la progresul victorios al operei de construcție socialistă în țara noastră.

Poporul chinez își îndreaptă în prezent eforturile spre înfăptuirea primului plan cincinal. Pentru a asigura succesul construcției, noi trebuie să învățăm în modul cel mai sîrguitor din experiența înaintată a Uniunii Sovietice. Aceasta ne învață în permanență tovarășul Mao Țze-dun. Ziua de azi din Uniunea Sovietică, este ziua noastră de mîine. Numeroase fapte din ultimii patru ani dovedesc că exemplul strălucit al construcției socialiste din marea Uniune Sovietică ne luminează calea. Noi sîntem obligați să ne îndeplinim în modul cuvenit sarcina noastră glorioasă, aceea de a ne însuși experiența sovietică.

Tovarăși!

Prietenia frățească chino-sovietică care cuprinde 800 milioane de oameni și a patra parte din teritoriul globului pămîntesc este o prietenie veșnică, de nezdruncinat. Nimeni nu va putea să ne dezbine. Aceste relații prietenești continuă să se întărească și să se dezvolte pe zi ce trece, cu o forță invincibilă; ele se vor dezvolta neabătut de-a lungul veacurilor și generațiilor viitoare!

Trăiască marea prietenie de nezdruncinat dintre China și Uniunea Sovietică!

Delegația Guvernamentală Sovietică a părăsit Pekinul

PEKIN 13 (Agerpres). — TASS transmite. La 13 octombrie, delegația guvernamentală sovietică sosită în China cu prilejul sărbătoririi celei de a 5-a aniversări a proclamării Republicii Populare Chineze, a părăsit Pekinul.

Pe aerodrom, N. S. Hrușciov, șeful delegației guvernamentale sovietice, prim secretar al C.C. al P.C.U.S. și membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., a rostit următoarea cuvîntare:

Dragi tovarăși, prieteni apropiați ai noștri!

Părăsind glorioasa capitală a Republicii Populare Chineze — Pekin — delegația noastră consideră de datoria ei să-și exprime profunda recunoștință pentru atenția deosebită și ospitalitatea cordială cu care am fost primiți pretutindeni.

Aceste sentimente sincere de dragoste și respect, noi le considerăm, firește, ca o manifestare a prieteniei frățești dintre marile noastre popoare, a alianței de nezdruncinat dintre Republica Populară Chineză și Uniunea Sovietică. Pe zi ce trece crește și se întărește această prietenie rodnică. Cei cinci ani care au trecut au arătat că cu cît devine mai puternică prietenia noastră și într-ajutorarea noastră frățească, cu atît devin mai puternice Republica Populară Chineză și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste cu atît crește forța lagărului păcii, democrației și socialismului. Sub conducerea încercată a Partidului Comunist Chinez Republica Populară Chineză a obținut în cei cinci ani de dezvoltare pașnică succese cu adevărat grandioase. Noi am văzut acest lucru pretutindeni în timpul vizitei noastre în China. În prezent mai mult decît oricînd, poporul chinez este strîns unit și întărește cu entuziasm necesar statul său popular, transformînd pe baze democratice întreaga viață a țării.

Părăsind Pekinul, noi vom continua cu o și mai mare încredere opera noastră comună, îndreptată spre înflorirea țărilor noastre, spre dezvoltarea continuă a marii prietenii dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Populară Chineză, spre întărirea întregului lagăr puternic al păcii, democrației și socialismului.

Trăiască prietenul și fratele nostru pe veci, prieten și frate încercat — marele popor chinez!

Trăiască și înflorească frăția și prietenia dintre popoarele Uniunii Sovietice și Republicii Populare Chineze— factor puternic al păcii în întreaga lume.

Mesajul de salut adresat de C. C. al P. C. U. S. și de Consiliul de Miniștri al U. R. S. S. lui M. G. Pervuhin

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Consiliul de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste vă salută călduros pe Dvs., eminent activist al Partidului Comunist și al Statului Sovietic cu prilejul celei de a 50-a aniversări a zilei Dvs. de naștere.

Vă urăm Dvs., prietenul și tovarășul nostru, scumpe Mihail Gheorghievici mulți ani de sănătate și de activitate rodnică spre binele poporului sovietic, spre binele marii noastre Patrii.

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.
Consiliul de Miniștri al U.R.S.S.

Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U. R. S. S. cu privire la decorarea lui M. G. Pervuhin cu ordinul Lenin

Cu prilejul celei de a 50-a aniversări a zilei de naștere a tovarășului M. G. Pervuhin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și luîndu-se în considerare meritele sale în fața Partidului Comunist și a Statului Sovietic, tovarășul Mihail Gheorghievici Pervuhin este decorat cu ordinul Lenin.

K. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.
N. Pegov, secretar al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Moscova, Kremlin, 13 octombrie 1954.

Lansarea unui vas pentru U.R.S.S. în Olanda

HAGA 13 (Agerpres). — TASS transmite: La 12 octombrie la Kinderdeik (provincia Olanda de sud) a fost lansat vasul frigorifer „Cerniahovsk" cu o deplasare de 6,5 mii tone, construit pentru Uniunea Sovietică de firma olandeză „Smit". La ceremonia lansării vasului au asistat G. S. Barulin, însărcinatul cu afaceri ad-interim al U.R.S.S. în Olanda și E.P. Gurov, reprezentantul comercial al U.R.S.S.

Fostul secretar al Comisiei aliate de control din Germania despre înarmarea Germaniei occidentale

WASHINGTON 13 (Agerpres). — Ziarul „Washington Post" publică o scrisoare semnată de J. F. Golay, fost secretar general al Înaltei comisii aliate de control din Germania, care ia poziție împotriva reînarmării Germaniei occidentale.

Amintind declarația făcută în 1951 de Adenauer la Hanovra: „Principalul motiv care ne îndeamnă să intrăm în armata europeană este să ne putem recupera teritoriile din Răsărit", Golay subliniază că atît Adenauer cît și alți membri ai cabinetului său, în special Seebohm, ministrul Comunicațiilor, au mai făcut declarații similare în repetate rînduri.

„Odată ce Germania occidentală va fi înarmată scrie în continuare autorul scrisorii, noi, Marea Britanie și Franța vom pierde orice control asupra evenimentelor... Poporul american trebuie să-și pună problema dacă este gata să ia asupră-și consecințele înarmării și acordării deplinei independențe de acțiune unei părți a Germaniei divizate".

„Fiecare lecție a ultimilor trei sute de ani din istoria Europei, spune Golay în încheierea scrisorii sale, arată că pretențiile teritoriale germane au avut ca rezultat inevitabil războiul. De ce să ne asumăm noi acest risc dacă el nu este nici măcar vital pentru securitatea noastră?".

Un ziar iugoslav despre conferința de la Londra

BELGRAD 13 (Agerpres). — TASS transmite: Într-un articol intitulat „O ediție mai proastă a comunității defensive europene" ziarul "Oslobodjene" referindu-se la conferința de la Londra a celor 9 țări în problema înarmării Germaniei occidentale, scrie:

Ce s-a hotărît de fapt la Londra? Fără să intrăm în amănunte, la Londra s-a hotărît ca Uniunea Atlanticului de nord, la prima ședință a consiliului ei, să invite Germania occidentală, pe care toate puterile occidentale o declară ca singurul reprezentant al Germaniei, să intre în Uniunea Atlanticului de nord, aducînd aceeași „contribuție militară" care a fost prevăzută de tratatul cu privire la „comunitatea defensivă europeană". Referindu-se la hotărîrea conferinței de la Londra cu privire la extinderea pactului militar de la Bruxelles prin includerea în el a Germaniei occidentale și Italiei, ziarul scrie că acest pact se află sub controlul deplin al Uniunii Atlanticului de nord. Așa fiind, afirmă ziarul, acest pact nu este în fond decît un simplu gest menit a anestezia capitularea Franței.

Acordul de la Londra, scrie în încheiere ziarul, nu este altceva decît o ediție mai proastă a „comunității defensive europene".

Teroarea împotriva țărănimii mexicane

MEXICO CITY 13 (Agerpres). — Ziarul „La Voz de Mexico" relatează că un mare număr de cetățeni din cele mai diferite pături sociale din Mexic au adresat președintelui republicii o scrisoare în care cer să se pună capăt nenumăratelor atentate și crime săvîrșite în cursul ultimelor luni împotriva fruntașilor țărănimii care luptă pentru dreptul țăranilor la pămînt și pentru satisfacerea revendicărilor vitale ale țărănimii mexicane. Aceste crime sînt săvîrșite de bande de asasini aflați în serviciul marilor latifundiari sprijiniți de guvern.

„La Voz de Mexico" arată că mai mult de zece fruntași ai țărănimii au fost asasinați pînă acum în diferite locuri din țară. Caracteristica comună a acestor crime este că autoritățile nu își dau nici o osteneală să descopere pe autorii lor, iar atunci cînd îi cunosc îi lasă în libertate. În unele regiuni, ca de pildă în provincia Reynosa, autoritățile civile și militare au „sfătuit" pe țărani să renunțe la lupta lor pentru pămînt dacă vor să scape de represiunile banditilor din slujba latifundiarilor.

Plecarea din Berlin a delegației guvernamentale sovietice

BERLIN 13 (Agerpres). — TASS transmite: La 13 octombrie a părăsit Berlinul delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice alcătuită din V. M. Molotov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S. (conducătorul delegației), P. N. Pospelov, secretar al C.C. al P.C.U.S.; A. N. Nesmeianov, președintele Academiei de Științe a U.R.S.S.; O. I. Ivașcenko, secretar al C.C. al P.C. din Ucraina — delegație care a luat parte la sărbătorirea celei de a 5-a aniversări a Republicii Democrate Germane.

Conducătorul delegației guvernamentale, V. M. Molotov a rostit la aerodrom următoarea cuvîntare:

Scumpi tovarăși și prieteni!

În ziua plecării delegației guvernamentale sovietice din Berlin, îngăduiți-mi să exprim guvernului și tuturor oamenilor muncii din Republica Democrată Germană și din capitala ei adînca recunoștință pentru primirea și ospitalitatea cordială pe care ne-au acordat-o.

În aceste zile noi am avut posibilitatea să vizităm uzine, mine, cooperative agricole, instituții științifice și alte instituții culturale și să stăm de vorbă cu muncitori, țărani, activiști pe tărîm social și cultural.

Exprimăm prietenilor noștri germani o deosebită recunoștință pentru aceste întîlniri și convorbiri calde.

Pretutindeni am văzut că se desfășoară o luptă dîrză pentru avîntul economiei și culturii, că au fost realizate succese mari, că bunăstarea muncitorilor, țăranilor, intelectualității muncitoare crește necontenit.

Ne-am convins cît de puternice sînt năzuințele poporului german spre restabilirea unității Germaniei pe baze pașnice și democratice. Sîntem convinși că aceste năzuințe vor primi un sprijin puternic din partea tuturor popoarelor iubitoare de pace.

Ne-am convins că în poporul german cresc și se întăresc sentimentele de prietenie față de poporul sovietic.

Trăiască Republica Democrată Germană!

Trăiască unirea forțelor iubitoare de pace și democrate ale poporului german, în lupta pentru restabilirea unității Germaniei!

Să crească și să se întărească tot mai mult prietenia între popoarele sovietic și german — reazim al păcii și securității popoarelor!

A 9-a SESIUNE A ADUNARII GENERALE A O N.U.

Cuvîntarea lui A. I. Vîșinski în ședința Comitetului Politic

NEW YORK 13 (Agerpres). — TASS transmite: La începutul cuvîntării sale rostită în cadrul ședinței din după amiaza zilei de 11 octombrie a Comitetului Politic al O.N.U., A. I. Vîșinski a atras atenția asupra faptului că în cuvîntările lor, reprezentanții englez și francez au căutat să pună cît mai multe întrebări în legătură cu proiectul sovietic de rezoluție, pentru a primi răspunsuri fie pozitive, fie negative. Totodată însă, nici unul nici altul nu și-au exprimat în vreo măsură dorința de a merge înainte de la vechile poziții în problema reducerii armamentelor și interzicerii armei atomice și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă.

Delegația sovietică, a declarat A. I. Vîșinski, este gata să răspundă la întrebarea referitoare la problema în discuție și este gata să examineze orice propuneri legate de această problemă.

A. I. Vîșinski a subliniat îndeosebi că nu ar fi just să se creadă că propunerea prezentată de Uniunea Sovietică la actuala sesiune a Adunării Generale constituie primul pas — din întreaga istorie a O.N.U., — pe calea rezolvării problemei în discuție. Nu este just să se considere că Uniunea Sovietică nu a căutat niciodată o apropiere de punctele de vedere ale celorlalte țări. Uniunea Sovietică a luptat și luptă pentru ca Adunarea Generală să pășească pe calea unor măsuri hotărîte, capabile să înlăture primejdia unui nou război mondial și să preîntîmpine primejdia unei noi catastrofe.

Referindu-se la întrebarea delegatului francez cu privire la faptul că în proiectul sovietic de rezoluție nu se amintește de o conferință internațională pentru dezarmare, Vîșinski a amintit că Uniunea Sovietică a propus în repetate rînduri ținerea unei asemenea conferințe, printre altele și la conferința de la Berlin din 28 ianuarie 1954.

Reprezentantul U.R.S.S. a subliniat că rezolvarea sarcinii de reducere a armamentelor și de interzicere a armei atomice ar fi ușurată în mare măsură dacă la pregătirea măsurilor corespunzătoare ar lua parte Republica Populară Chineză, al cărei rol în problemele păcii și războiului nu poate fi subestimat.

Șeful delegației sovietice a arătat că, prezentînd proiectul său de rezoluție din 30 septembrie, guvernul sovietic a pornit de la premiza că propunerea franco-engleză din 11 iunie a.c. — cu anumite modificări — nu este contrară principiilor pe care le susține Guvernul Sovietic în ce privește interzicerea armei atomice și reducerea armamentelor.

De la ce a pornit guvernul sovietic făcînd aceste propuneri? El a pornit de la aceea că asemenea propuneri corespund cererilor tot mai insistente ale popoarelor de a se pune capăt cursei înarmărilor, inclusiv în domeniul armelor atomice și de a se lua măsuri urgente pentru ca omenirea să fie salvată de pericolul unui război atomic de exterminare.

După cum se știe, justețea acestei poziții a fost confirmată și de conferința de la Geneva care a dovedit totodată eficacitatea tratativelor între state.

Cu ce condiție însă?

Cu condiția ca aceste state să fie interesate cu adevărat în întărirea păcii și securității internaționale, deoarece aceasta poate da un important rezultat pozitiv și, afară de aceasta, poate contribui la reglementarea multor alte probleme importante, atît în Asia cît și în Europa. Consider că astăzi acest lucru este absolut incontestabil.

Iată de unde izvorăsc aceste propuneri. Iată cum se explică că noi am fost gata să luăm drept bază propunerile franco-engleze din 11 iunie 1954.

Vorbind despre deosebirile dintre propunerea sovietică și propunerile anglo-franceze, A. I. Vîșinski a declarat că în ce privește reducerea alocațiilor pentru nevoile militare, în propunerea sovietică se spune că acestea, la fel ca și forțele armate, sînt reduse în două etape cu cîte 50%. În propunerile anglo-franceze nu se menționează reducerea alocațiilor pentru nevoile militare.

În privința termenelor reducerii armamentelor și interzicerii armei atomice, a declarat în continuare A. I. Vîșinski, ele sînt destul de clar expuse în propunerile Uniunii Sovietice. În propunerile anglo-franceze aceste termene nu sînt stabilite direct, ci sînt condiționate de comunicările organului de control.

Guvernul Sovietic a propus ca interzicerea armei atomice și constituirea unui organ permanent de control să se facă simultan.

Explicînd propunerea U.R.S.S. de a se constitui în prima etapă a reducerii armamentelor o Comisie internațională de control și un organ internațional permanent de control în a doua etapă, în cursul reducerii armamentelor cu restul de 50% din normele stabilite de comun acord, A. I. Vîșinski a declarat:

Nu putem să nu ținem seamă de faptul că organul de control trebuie să fie constituit nu numai în vederea controlului asupra armamentelor clasice, ci și în vederea controlului asupra producției atomice și că un asemenea organ trebuie să fie creat concomitent cu adoptarea hotărîrii cu privire la încetarea producției de arme atomice și cu hidrogen și la interzicerea acestor arme.

În încheiere, A. I. Vîșinski a declarat că, prezentîndu-și propunerile, la baza cărora au fost puse propunerile franco-engleze, delegația sovietică vrea să creadă că tocmai pe această cale se va realiza succesul spre care năzuiesc atît de fierbinte toate popoarele iubitoare de pace. Ea vrea să creadă că celelalte delegații vor păși la rîndul lor, pe această cale aspirînd ca și Uniunea Sovietică și o serie de alte țări membre ale O.N.U., spre înfăptuirea unor hotărîri de comun acord într-o problemă atît de importantă în istoria internațională contemporană cum este problema de care se ocupă proiectul nostru de rezoluție din 30 septembrie — problema întăririi păcii și securității popoarelor. Aceasta este sarcina cea mai importantă, cea mai arzătoare, care afectează interesele vitale ale tuturor popoarelor, ale întregii omeniri. A sosit timpul să acționăm în conformitate cu cele recunoscute. Noi am dori ca Comitetul Politic să facă cu succes față acestei sarcini importante.

SCURTE ȘTIRI

● La 12 octombrie, K.E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a primit la Kremlin pe Ferenc Muennich, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Ungare în U.R.S.S., care și-a prezentat scrisorile de acreditare.

● La 12 octombrie, la invitația V.O.K.S.-ului, a sosit la Moscova, împreună cu soția, dr. Hewlett Johnson, președintele Asociației pentru prietenia anglo-sovietică, laureat al Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare".

● Membrii delegației parlamentare engleze, aflați în vizită în orașul Gorki, continuă să cunoască monumentele de artă și istorice ale orașului, să se intereseze de munca întreprinderilor industriale și a instituțiilor cultural-sociale.

● Cu prilejul împlinirii a 285 ani de la moartea lui Rembrandt, la 11 octombrie s-a deschis la Institutul „Ilia Repin" de pe lîngă Academia de Arte a U.R.S.S., o expoziție consacrată memoriei ilustrului pictor olandez.

● Premierul Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze, Ciu En-lai, a primit la 11 octombrie pe Mosaburo Sudzuki, Tokudzi Tokonami, Motodzire Sugiiama, Kikulțiro Iamaguți, Dzițiro Mațumoto, Taiți Hirabaisi, Kaniți Kavakami, Kendzi Nakahara și alți membri ai delegației parlamentare japoneze.

● Federația Mondială a Tineretului Democrat a adresat un protest guvernului grec, cerînd eliberarea deținuților, suprimarea pedepselor și a torturilor, anularea legilor antidemocratice, acordarea amnistiei generale, restabilirea libertăților democratice și a dreptului tineretului de a avea organizațiile sale democratice.

● La Praga a sosit un grup de industriași indieni, în frunte cu Kasturbhai Lambhi, expert în industriile textilă și chimică.

SPECTACOLE

JOI 14 OCTOMBRIE 1954

TEATRE: **Teatrul de Stat de Operetă:** Culegătorii de stele; **Național „I. L. Caragiale"** (Studio): Nunta lui Krecinski; **Național „I. L. Caragiale"** (Comedia): Mate Millo sau Căruța cu paiațe; **Studioul Actorului de Film „C. Nottara":** Mincinosul; **Armatei** (B-dul G-ral Magheru): Avarul; **Armatei** (Calea 13 septembrie): Pîrîiolul; **Muncitoresc C.F.R.** (Giulești): Titanic vals; **Ansamblul de Estradă al R.P.R.:** Să cînte muzica (în sala din Calea Victoriei), Și Ilie face sport (în sala din str. Alex. Popov nr. 23); **Teatrul „Țăndărică":** Umor pe sfori (în sala Baruch Berea).

CINEMATOGRAFE: **Patria, București:** Înfrățirea între popoare: Prieteni credincioși; **Republica, I. C. Frimu:** Agentul nr. 13; **Maxim Gorki, Lumina:** Examen de maturitate; **Elena Pavel:** Campionii noștri; **Victoria:** Săptămîna filmului tehnic-agrotehnic; **Timpuri Noi:** Sport sovietic nr. 6, Marele proletariat, Inspirație; **23 August:** Aventurile lui Nastratin Hogea; **Gh. Doja:** Buriat-Mongolia Sovietică; **8 Martie, Unirea:** Cadavrul viu; **Cultural:** Aleko, Frații Liu; **Vasile Roaită:** Timur și băieții săi; **Constantin David:** Un pichet în munți; **Alex. Sahia:** Un caz în taiga; **Flacăra:** R.S.S. Autonomă Komi; **T. Vladimirescu:** Tînăra gardă (seria II-a); **Moșilor:** Nunta cu zestre; **Donca Simo:** Rapsodia caucaziană; **Ilie Pintilie:** Poemul dragostei; **Popular:** Slugă la doi stăpîni; **Mihail Eminescu, Volga:** Nepoții gornistului (seria I-a); **1 Mai:** Balada Siberiei; **Libertății:** Emirul din Buhara; **Rahova:** Echipa de pe strada noastră; **Olga Bancic:** Republica Karelo-Fină; **8 Mai:** Două lumi; **Aurel Vlaicu:** Maeștrii baletului rus; **Nicolae Bălcescu:** Patru inimi; **Arta:** Vinovați fără vină; **Munca:** O noapte furtunoasă, Vizita, Lanțul slăbiciunilor, Arendașul romîn; **Miorița:** Avangarda de sacrificiu.

REDACȚIA: București, Piața Scînteii Tel. Nr. 7.81.00. Secția scrisori Tel. 7.88.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii